

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (67)811

Vol. 1967/0147

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(67) 811 def.

Brussel, 4 december 1967.

Gewijzigd voorstel
voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

inzake de afweer van dumping, premieverlening en subsidiëring
door landen die geen lid van de EEG zijn

(aangepast aan de bepalingen van het tijdens de handels-
besprekingen in het kader van de Kennedyronde gesloten akkoord
omtrent de inwerkingtreding van artikel VI van de Algemene
Overeenkomst inzake Tarieven en Handel)

(door de Commissie ingediend op grond van
artikel 149, tweede lid EEG)

(zie documenten COM(65)142 def. van 5 mei 1965

COM(66) 56 def. van 16 februari 1966)

COM(67) 811 def.

I N L E I D I N G

Op 5 mei 1965 diende de Commissie voor het eerst een ontwerp voor een verordening inzake de afweer van dumping, premieverlening en subsidiëring door landen die geen lid van de Gemeenschap zijn (1) bij de Raad in. Sindsdien zijn ruim twee en een half jaar verstreken.

Weliswaar is het in dit tijdvak niet tot de invoering van een communautaire regeling gekomen doch intussen heeft zich wel een reeks belangrijke gebeurtenissen voorgedaan.

Het Economisch en Sociaal Comité en het Parlement hebben in hun vergaderingen van 29 en 30 september, respectievelijk 18 tot en met 22 oktober 1965, op verzoek van de Raad advies omtrent het voorstel van de Commissie uitgebracht. Deze adviezen waren in het algemeen positief doch behelsden een aantal suggesties voor amendementen die de Commissie in haar gewijzigde voorstel van 16 februari 1966 (2) grotendeels heeft overgenomen.

De Raad heeft, in zijn samenstelling als Groep voor commerciële aangelegenheden (3) en vervolgens als Comité van permanente vertegenwoordigers (4), een lange reeks vergaderingen aan de bespreking van het gewijzigde voorstel gewijd. Hoewel bij deze beraadslagingen enkele belangrijke vragen werden opengelaten, bereikten de delegaties omtrent talrijke bepalingen een grote mate van overeenstemming en konden andere punten nader worden omschreven of gewijzigd.

Parallel met deze besprekingen in de Raad werden in Genève de onderhandelingen in het kader van de Kennedyronde over de diverse vormen van het anti-dumpingbeleid gevoerd. Het resultaat was een akkoord tussen de verdragsluitende partijen van het GATT met als voornaamste onderdeel een anti-dumpingcode (5).

.../...

(1) Zie document COM(65)142 def.

(2) Zie document COM(66)56 def.

(3) Zie document R/931/66 (Comer 121)

(4) Zie document R/695/67 (Comer 81)

(5) Zie document GATT No. L/2812 van 12 juli 1967

De bepalingen van deze code berusten - evenals die van het ontwerp voor de Gemeenschapsverordening - op artikel VI van de Algemene Overeenkomst. Zij hebben derhalve in grote lijnen dezelfde strekking als het voorstel van de Commissie. Daarnaast bevat de code evenwel vele bepalingen omtrent de interpretatie en de uitwerking van de traditionele principes van het GATT die uiteraard nog niet in het document van de Commissie, althans niet in zo gedetailleerde vorm, voorkomen.

Bij wijze van voorbeeld wordt hier gewezen op de definities van indirecte of geheime dumping, en van de uitdrukkingen "bedrijfstak" en "overeenkomstig produkt", alsmede op de regels voor het bepalen van de schade. Andere nieuwe elementen hebben betrekking op de procedure die door de code op velerlei punten wordt uitgewerkt, zowel ten aanzien van de indiening van klachten en het verloop van het onderzoek als van het toepassen van voorlopige of definitieve afweermaatregelen.

Aangezien het in de bedoeling ligt dat de Gemeenschap dit anti-dumpingakkoord binnenkort definitief ondertekent, mag verwacht worden dat het op 1 juli 1968 in werking treedt (artikel 13 van het akkoord). Met het oog op artikel 14 van het akkoord, waarin uitdrukkelijk wordt bepaald dat elke verdragsluitende partij haar wetgeving aan de regels van de code dient aan te passen voordat deze voor haar van kracht wordt, zal de Gemeenschap de inhoud van de code vóór 1 juli 1968 in het Gemeenschapsrecht moeten opnemen.

.../...

In verband hiermede heeft de Commissie haar voorstel voor een anti-dumpingverordening, onder gebruikmaking van de in het tweede lid van artikel 149 EEG geboden mogelijkheid, opnieuw gewijzigd.

Zij heeft hierbij bovenal voor ogen gehouden dat de uit de code van Genève voortvloeiende verplichtingen dienen te worden geëerbiedigd en dat de compromisformules, waartoe de onderhandelingen in het kader van de Raad hebben geleid, moeten worden aangehouden. Dientengevolge bevat het onderhavige document, ook al schijnt het op het eerste gezicht sterk te zijn omgewerkt, slechts weinig nieuwe punten die nog niet door de lid-staten zijn goedgekeurd.

Zo begint de eerste titel van de nieuwe versie met de oude artikelen 1 tot en met 5, op vele punten aangevuld door de bepalingen van materieel recht in de code. De oorspronkelijke tekst is echter in zoverre gewijzigd dat de bepalingen omtrent premieverlening en subsidiëring los staan van de dumpingbepalingen. Daar de voorschriften van de code inzake het nadeel, het begrip produktie e.d. alleen voor dumpinggevallen bindend zijn, heeft de Commissie gemeend, deze niet in de regeling voor premieverlening en subsidiëring te moeten opnemen. Zodoende behoudt de Gemeenschap haar tegenwoordige vrijheid van handelen, in het bijzonder bij eventuele onderhandelingen omtrent dit onderwerp.

Titel II, die over premieverlening en subsidiëring handelt, laat dus de meeste vragen van materieel recht open en verwijst uitsluitend ten aanzien van de procedure naar de dumpingbepalingen.

Met betrekking tot laatstbedoeld aspect van de procedure is de Commissie grotendeels uitgegaan van de compromisformules die door de Groep voor commerciële aangelegenheden van de Raad zijn opgesteld. Op enkele punten bleken zij echter aan de regels van de code te moeten worden aangepast.

.../...

De voorschriften omtrent de overgangperiode moesten sterk worden gewijzigd omdat de inwerkingtreding van de verordening thans samenvalt met de invoering van de douano-unie en voor talrijke landbouwprodukten zelfs met de eenheidsmarkt, terwijl de tot en met 31 december 1969 door de lid-staten toe te passen bepalingen anderzijds ook met de regels van de code van Genève in overeenstemming moeten zijn.

TOELICHTING

Algemene opmerkingen

1. Volgens artikel 113 van het Verdrag tot oprichting van de EEG wordt de gemeenschappelijke handelspolitiek na afloop van de overgangsperiode gegrond op eenvormige beginselen, met name voor wat betreft de handelspolitieke beschermingsmaatregelen, waaronder de te nemen maatregelen in geval van dumping en subsidiëring.

Gedurende de overgangsperiode dient men de voorwaarden voor de tenuitvoerlegging van een gemeenschappelijk beleid op dit gebied te scheppen. De Commissie dient daartoe de nodige voorstellen te doen (artikel 111 EEG).

2. In overeenstemming met dit mandaat heeft de Commissie de Raad een werkprogramma voor de gemeenschappelijke handelspolitiek voorgelegd, dat o.a. betrekking heeft op de gelijkmaking van de beschermingsmaatregelen op handelsgebied, in het bijzonder ten aanzien van dumping, premieverlening en subsidiëring. De Raad heeft dit document op 25 september 1962 goedgekeurd en heeft daarmee de Commissie met de opstelling van de nodige voorstellen belast (1).

3. In november 1963 diende de Commissie derhalve bij de Raad een voorstel van algemene strekking voor een verordening van de Raad in waarin de gemeenschappelijke beginselen en een communautaire procedure voor de handelspolitieke bescherming van de EEG tegen abnormale handelspraktijken van derde landen werden vastgelegd (2).

.../...

(1) Zie PB van de Gemeenschappen No. 90 van 5 oktober 1962

(2) Zie document I/COM(63)321 def.

Na gebleken voorkeur van de Raad voor een oplossing van meer beperkte strekking diende de Commissie een eerste (1) en, na de adviezen van het Parlement en het Economisch en Sociaal Comité, een tweede (2) versie van het onderhavige voorstel voor een verordening inzake de afweer van dumping, premieverlening en subsidiëring in.

Tot op heden hebben deze stappen nog niet tot de instelling van een communautaire regeling geleid.

°

°

°

4. De Commissie is er evenwel thans meer dan ooit van overtuigd dat snel een stelsel van afweermaatregelen tegen dumping, premieverlening en subsidiëring - de meest voorkomende vormen van abnormale handelspraktijken - dient te worden ingevoerd.

a) De wettelijke regelingen van de lid-staten lopen op dit punt sterk uiteen. Drie lid-staten kennen zelfs in het geheel geen eigenlijke anti-dumping-maatregelen doch slechts beschermingsclausules van niet meer dan algemene strekking.

b) De Gemeenschap als zodanig beschikt niet over de noodzakelijke wettelijke grondslagen om onmiddellijk doeltreffende afweermaatregelen te treffen. Gezien de verwezenlijking van de douane-unie op 1 juli 1968 en het plan om het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap op die datum in werking te doen treden, zou deze toestand zeer schadelijke gevolgen hebben wanneer getracht zou worden, goederen met behulp van dumping, premieverlening of subsidiëring in de EEG in te voeren.

.../...

(1) Zie doc. COM(65)142 def. van 5 mei 1965

(2) Zie doc. COM(66)56 def. van 16 februari 1966

Wanneer goederen op deze wijze via een bepaalde lid-staat worden ingevoerd, zouden de afweermaatregelen van een andere lid-staat zonder effect blijven. Weliswaar zouden de gevolgen door een beroep op artikel 115 tot op zekere hoogte kunnen worden tegengegaan, doch daartoe moet een ingewikkelde procedure worden gevolgd; bovendien betekent het gebruik van deze bepaling altijd een stap terug in het proces van de harmonieuze, geleidelijke integratie van de zes volkshuishoudingen. Het gevaar bestaat dus dat de Gemeenschap eerder aan prestige bij de derde landen inboet dan dat zij hen overtuigt van de ernst van haar beleid op het gebied van de buitenlandse handel.

- c) De resultaten van de multilaterale onderhandelingen in het kader van de Kennedyronde verlenen aan deze noodzaak van communautaire bepalingen een bijzondere betekenis.

Het door de voornaamste verdragsluitende partijen van het GATT overeengekomen anti-dumpingakkoord bepaalt namelijk dat elke partij ervoor zorgt dat haar wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen uiterlijk op de dag waarop dit akkoord voor haar in werking treedt, in overeenstemming zijn met de bepalingen van de anti-dumpingcode (artikel 14). Aangezien de code ten aanzien van de Gemeenschap naar verwachting op 1 juli 1968 in werking zal treden, zal de EEG vóór deze datum een anti-dumpingregeling moeten bezitten die met de voorschriften van de code in overeenstemming is.

.../...

Bovendien maken de omvangrijke tariefreducties, die de EEG op wereldniveau heeft toegestaan, haar kwetsbaarheid voor dumping, premieverlening en subsidiëring nog groter. In verband hiermede moet de Gemeenschap over het apparaat voor een uniforme en snelle afweer beschikken, alleen al ter wille van het preventieve effect dat op zichzelf reeds een doelmatige bescherming voor de Europese producenten zou vormen. Het staat namelijk buiten twijfel dat alleen al de invoering van een communautaire anti-dumpingregeling een normaliserende invloed op de handelsbetrekkingen tussen de EEG en de derde landen zou hebben.

- d) Verder is het niet uitgesloten dat de wettelijke bepalingen omtrent compenserende rechten, waarover de bespreking in het kader van de Kennedyronde is opgeschort, binnenkort het voorwerp van onderhandelingen in GATT-verband zullen vormen. Het lijkt daarom gewenst dat de Gemeenschap reeds thans in deze aangelegenheid een standpunt kiest dat voldoende soepel is om als uitgangspunt voor een onderhandeling te dienen doch anderzijds de belangen van de Zes duidelijk weergeeft.

5. Deze opvatting van de Commissie omtrent de noodzaak van een communautaire anti-dumpingregeling ondervond herhaaldelijk van verscheidene zijden steun.

Zo hebben de producenten van de Gemeenschap vaak blijk gegeven van hun wens dat de EEG over dezelfde afweerinstrumenten beschikt als de landen waarmee zij handel drijven. De Unie van industrieën van de Europese Gemeenschap heeft kortgeleden opnieuw uitgesproken (1) dat zij het van grote betekenis

.../...

(1) Zie nota van de UNICE aan de Raad inzake de invoering van de douane-unie, gedateerd 6 november 1967, document R/1575/67 (ECO 171)

acht dat in de Gemeenschap op korte termijn dezelfde beginselen gelden en een gemeenschappelijke procedure bestaat voor het verdedigen van hun belangen tegen dumping, premieverlening en subsidiëring. Het Economisch en Sociaal Comité en het Parlement gaven van hetzelfde standpunt blijk toen zij op hun vergaderingen van 29 en 30 september, respectievelijk 18 tot en met 22 oktober 1965, de principiële denkbeelden van de Commissie op dit terrein goedkeurden. Het Parlement bevestigde deze opvatting in zijn resolutie van 10 mei 1967 waarin ten sterkste op vastlegging van de gemeenschappelijke handelspolitiek vóór de afloop van de overgangsperiode werd aangedrongen.

Ten aanzien van de houding van de lid-staten werd reeds melding gemaakt van het werkprogramma dat zij bij besluit van 25 september 1962 eenparig goedkeurden. In 1963 sprak het in artikel III bedoelde speciale comité zich uit voor de snelle invoering van een doelmatige procedure in communautair verband met behulp waarvan onmiddellijk tegenmaatregelen zouden kunnen worden getroffen wanneer een derde land tot eenzijdige handelingen mocht overgaan. Een jaar later, op 23 juli 1964, gaf het Comité van vertegenwoordigers uiting aan de wens dat de Commissie onverwijld zou overgaan tot het opstellen van voorstellen voor een versnelde harmonisatie van de anti-dumpingwetten der lid-staten, de instelling van een strengere consultatieprocedure en de onmiddellijke uitvoerbaarheid van de communautaire besluiten door de nationale overheden. Ook de Raad zelf streeft blijkens zijn resolutie inzake de evenwichtige ontwikkeling van de Gemeenschap van 11 mei 1966 naar een snelle beslissing over de desbetreffende voorstellen van de Commissie.

6. In verband met het bovenstaande dient de Commissie de onderhavige versie van de anti-dumpingregeling bij de Raad in. Deze versie beantwoordt aan de beginselen die zij altijd heeft verdedigd, doch is tevens in overeenstemming met de bepalingen van de nieuwe anti-dumpingcode waarover in Genève overeenstemming is bereikt en sluit ook aan bij de resultaten van de beraadslagingen in de Raad over haar vorige voorstellen.

.../...

WERKINGSFEER

7. Het voorstel van de Commissie heeft uitsluitend betrekking op de toepassing van dumping en de toekenning van premies of subsidies, wanneer zulks uitgaat van niet-lid-staten van de EEG (artikel 1, lid 1). Op deze wijze wordt duidelijk onderscheid gemaakt tussen de draagwijdte van deze verordening en die van artikel 91 van het EEG-Verdrag, dat betrekking heeft op dumpingpraktijken binnen de Gemeenschap.

Voorts heeft de Commissie de bijzondere verplichtingen in acht willen nemen die ter zake kunnen voortvloeien uit overeenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen, met name associatie-overeenkomsten. Zij heeft er daarom op gewezen dat de verordening geen beletsel vormt voor de toepassing van bijzondere regels die vervat zijn in overeenkomsten tussen de Gemeenschap en niet-lid-staten.

8. Geografisch geldt de verordening, onverminderd het bepaalde in artikel 1, lid 1 normaal erga omnes. Hoewel zulks juridisch mogelijk was, is geen enkel principieel onderscheid gemaakt tussen de verdragsluitende partijen bij de Algemene Overeenkomst en de niet tot deze Overeenkomst toegetroden landen ten opzichte waarvan de Gemeenschap noch haar lid-staten in het algemeen verplicht zijn zich te houden aan artikel VI van het GATT en de Code van Genève, die overigens ten grondslag liggen aan een groot deel van dit voorstel. In een streven de Zes niet uitsluitend te beperken tot de beschermende maatregelen die door het GATT worden toegestaan ten opzichte van landen welke de richtlijnen van de Algemene Overeenkomst niet aanvaarden, heeft de Commissie daarom bepaald dat indien de

betrokken praktijken uitgaan van dergelijke landen, indien nodig andere maatregelen kunnen worden getroffen dan de instelling van anti-dumpingrechten of compenserende rechten (artikel 1, lid 2). Deze bijzondere maatregelen mogen echter uitsluitend door de Raad worden getroffen. De rol van de Commissie wordt dus beperkt tot het recht om voorstellen te doen.

De Gemeenschap en, ingevolge artikel 27, de lid-staten, behouden althans ten dele hun huidige vrijheid van handelen : zij kunnen, onder de voornoemde voorwaarden, wat de beschermende maatregelen betreft, de artikelen 2 (anti-dumpingrechten) en 22 (compenserende rechten) niet toepassen, maar zij kunnen deze ook wel in acht nemen met gebruikmaking van de stringente regels die zij opleggen. Deze vrijheid van handelen wordt uiteraard beperkt door de eventuele met niet bij het GATT aangesloten derde landen getroffen overeenkomsten welke de verplichting inhouden de bepalingen van de Algemene Overeenkomst toe te passen. De Commissie is van mening dat dergelijke overeenkomsten een harmonische ontwikkeling van het handelsverkeer tussen de EEG en derde landen zouden kunnen bevorderen. Zij acht deze derhalve in beginsel wenselijk.

9. Ten aanzien van de vraag welke produkten onder de verordening vallen, volgt het voorstel het voorbeeld van de anti-dumpingwetgeving van andere landen, alsmede van de Code van Genève. Zij geldt dus voor alle soorten goederen, zowel industrie- als landbouwprodukten. De Commissie heeft bij de aanvaarding van dit beginsel echter geen afbreuk willen doen aan de normale uitvoering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Daarom wordt in artikel 1, lid 3 van haar voorstel uitdrukkelijk bepaald dat de anti-dumpingverordening geen beletsel vormt voor de toepassing van de landbouwverordeningen, maar dat, in afwijking van de algemene opheffing van alle douanerechten of heffingen van gelijke werking krachtens de landbouwverordeningen, de bepalingen van de anti-dumpingverordening wel aanvullend naast voornoemde verordeningen mogen worden toegepast.

TITEL I

DUMPING EN ANTI-DUMPINGRECHTEN

Rechtsgrondslagen

10. De artikelen 2 tot en met 5 vormen de rechtsgrondslagen voor het gebruik van beschermende maatregelen tegen de toepassing van dumping met betrekking tot produkten die in de Gemeenschap worden ingevoerd.

Zoals reeds eerder vermeld vormen zij een getrouwe weergave van het bepaalde in artikel VI van het GATT en de onlangs te Genève bereikte anti-dumpingcode. Hiervit volgt dat de bevoegde instanties bij het uitoefenen van hun bevoegdheden de internationale verplichtingen terzake in acht nemen.

11. Van een anti-dumpingrecht mag bijvoorbeeld slechts gebruik worden gemaakt wanneer ten aanzien van een bepaald produkt metterdaad dumping plaatsvindt en de invoer ervan belangrijke schade veroorzaakt of dreigt te veroorzaken aan een gevestigde bedrijfstak van de Gemeenschap, of de totstandbrenging van een dergelijke bedrijfstak aanzienlijk vertraagt (artikel 2).

Bepaling van het begrip dumping

12. De "basisdefinitie" van dumping is vervat in artikel 3, lid 1 a) van het voorstel. Hierin wordt gesteld dat ten aanzien van een in de Gemeenschap ingevoerd produkt wordt geacht dumping plaats te vinden "indien de prijs van dit produkt bij uitvoer naar de Gemeenschap lager is dan de vergelijkbare prijs die bij normale handelstransacties geldt voor een soortgelijk produkt dat bestemd is voor

consumptie in het land van oorsprong waaruit het produkt is uitgevoerd".

De voor het constateren van dumping in aanmerking te nemen "normale waarde" is dus de handelsprijs in het land van oorsprong. Hieruit volgt dat er in geen geval ook maar enige mogelijkheid bestaat om de marge van dumping te berekenen door uit te gaan van de prijs van een produkt dat is vervaardigd in een van de lid-staten van de Gemeenschap of in de Gemeenschap als geheel genomen.

Het tweede vergelijkingsselement, d.w.z. het element waarvan de verhouding met de normale waarde in het land van oorsprong bepalend is voor de marge van dumping, is de prijs bij uitvoer van het betrokken produkt naar de Gemeenschap. De verordening regelt dus, in overeenstemming met de nieuwe bepalingen van de Code van Genève, de sinds lang besproken vraag of de normale prijs op de binnenlandse markt van het land van oorsprong moet worden vergeleken met de prijs van een soortgelijk produkt bij uitvoer uit dat land, dan wel bij invoer in het land van invoer (1).

13. Behalve de gewone situatie, waarbij dumping rechtstreeks vanuit het land van oorsprong wordt toegepast, kan een situatie voorkomen waarin de goederen ten aanzien waarvan dumping plaatsvindt niet rechtstreeks uit dat land worden ingevoerd, doch naar het land van invoer worden verzonden vanaf een ander grondgebied. In dergelijke gevallen van zogenoemde "indirecte" dumping (2), zou het niet juist zijn de marge van dumping te bepalen door eens

.../...

-
- (1) Zie verslag van de groep van deskundigen van het GATT inzake de anti-dumpingrechten en compenserende rechten, Genève, maart 1961, blz. 7
- (2) Zie verslag van de groep van deskundigen van het GATT, blz. 12/13

en voor al uit te gaan van de normale prijs in het land van oorsprong, dat meestal aan de zaak "onschuldig" is.

In artikel 3, lid 1 b, wordt daarom bepaald dat de prijs bij uitvoer naar de Gemeenschap in het algemeen moet worden vergeleken met de binnenlandse prijs in het land van uitvoer. De vergelijking kan echter met de prijs in het land van oorsprong worden getroffen indien de produkten bijvoorbeeld via het land van uitvoer worden doorgevoerd of wel indien voor dergelijke produkten geen produktie of geen vergelijkbare prijs in het land van uitvoer bestaat.

14. Ingeval er geen enkele zodanige normale prijs op de binnenlandse markt van het land van uitvoer bestaat, biedt artikel VI, lid 1 b van het GATT de keuze van een prijsvergelijking met hetzij de prijs voor de uitvoer van een soortgelijk produkt naar een derde land, hetzij de produktiekosten van dit produkt in het land van oorsprong. Artikel 3, lid 2 van het voorstel stelt, in overeenstemming met de Code van Genève, aan deze situatie gelijk de situatie waarin, hoewel er verkopen van het soortgelijke produkt op de binnenlandse markt van het land van uitvoer bestaan, deze als gevolg van de bijzondere toestand op de markt geen bruikbare vergelijking mogelijk maken.

Nog steeds in navolging van het voorbeeld van de Code van Genève bevat de verordening voorts andere nadere voorschriften ten opzichte van de traditionele bepalingen op dit gebied. In het oorspronkelijke voorstel van de Commissie werd er bijvoorbeeld nog van uitgegaan dat de prijs bij uitvoer naar de Gemeenschap moest worden vergeleken met de hoogste prijs bij uitvoer naar een derde land. De huidige tekst bepaalt daarentegen dat het voor deze vergelijking met

de hoogste prijs voor uitvoer naar een derde land noodzakelijk is dat deze prijs een representatief karakter heeft. Andere nadere voorschriften hebben betrekking op de toeslag voor winst in verband met de produktiekosten. In het algemeen mag deze nu niet meer hoger zijn dan de winst die gewoonlijk wordt behaald bij de verkoop van produkten van dezelfde algemene soort op de binnenlandse markt van het land van oorsprong.

15. In de aantekening betreffende artikel VI, lid 1 van de Algemene Overeenkomst, welke voorkomt in bijlage I van genoemde overeenkomst, wordt vastgesteld dat het beroep op beschermende maatregelen eveneens mogelijk is wanneer de dumping, in plaats van aan het licht te treden bij de invoer, zodanig wordt toegepast dat het bestaan van het prijsverschil eerst in een later stadium blijkt, d.w.z. op het tijdstip waarop de importeur overgaat tot wederverkoop van het betrokken produkt. Meestal berust deze vorm van dumping op wederverkoop met verlies, waarvoor de importeur kennelijk een vergoeding krijgt van de exporteur of die men als op andere wijze schadeloosgesteld kan beschouwen wegens het bestaan van een belangengemeenschap tussen de importeur en de exporteur. In het algemeen wordt deze zogenoemde "verkapte" dumping (1) gekenmerkt door de "camouflage" of het totaal ontbreken van de prijs bij uitvoer die op het eerste gezicht boven de normale waarde lijkt te liggen, maar die bij een nader onderzoek lager blijkt te zijn.

.../...

(1) Zie verslag van de groep van deskundigen van het GATT, blz. 12

Artikel 3, lid 3 van het voorstel voorziet daarom in een reconstructie van de prijs bij uitvoer wanneer deze niet bestaat of wanneer blijkt dat men niet kan afgaan op deze prijs, als gevolg van het bestaan van een samengaan of een overeenkomst van compenserende aard tussen de exporteur en de importeur of een derde. Bij deze reconstructie wordt uitgegaan van de prijs waartegen het ingevoerde produkt voor het eerst wordt wederverkocht aan een onafhankelijke koper of, indien het niet aan een onafhankelijke koper of eerst na verwerking wordt wederverkocht, op iedere andere vast te stellen redelijke basis.

16. Een van de moeilijkste vraagstukken in verband met de praktische uitvoering van elke anti-dumpingwetgeving is de billijke vaststelling van de marge van dumping. In het verslag van de groep van deskundigen van het GATT (1) wordt er daarom op gewezen dat het noodzakelijk is elke procedure te baseren op werkelijk vergelijkbare gegevens. Het voorstel van de Commissie volgt, overigens in overeenstemming met de nieuwe bepalingen van de Code van Genève, dit beginsel door voor te schrijven dat de vergelijking betrekking moet hebben op transacties die in hetzelfde handelsstadium, in principe het stadium af-fabriek, en op zo dicht mogelijke bij elkaar liggende data, tot stand zijn gekomen (artikel 3, lid 4 a). Het bepaalt voorts dat in elk geval terdege rekening moet worden gehouden met de verschillen in verkoopsvoorwaarden, de belastingverschillen, en de andere verschillen die van invloed zijn op de vergelijkbaarheid van de prijzen (artikel 3, lid 4 b).

17. Artikel 3, lid 6 van de verordening heeft betrekking op de dumping van landen met staatshandel wanneer deze lid zijn van het GATT;

.../...

(1) Zie bladzijden 7/8

dumping van de zijde van landen die de Algemene Overeenkomst niet hebben ondertekend, wordt behandeld in het ruimere kader van artikel 1, lid 2. In de tweede aantekening betreffende artikel VI, lid 1 van de Algemene Overeenkomst, welke voorkomt in bijlage I van genoemde Overeenkomst, wordt erkend dat in dergelijke gevallen een juiste vergelijking tussen de prijzen bij uitvoer en de min of meer gedirigeerde prijzen op de binnenlandse markt van een dergelijk land niet altijd doenlijk is. Evenals de Code van Genève, beperkt het voorstel van de Commissie zich tot een herhaling van deze regel.

18. In het zevende en laatste lid van artikel 3 van de verordening wordt de omschrijving van de term "marge van dumping" overgenomen zoals deze voorkomt in artikel VI, lid 2 van het GATT.

BEGRIPSBEPALING VAN DE SCHADE

19. Behalve dat een prijsverschil moet bestaan, moet voor de invoering van een anti-dumpingrecht een tweede belangrijke factor aanwezig zijn: een belangrijke schade. In artikel VI van het GATT worden echter op dit gebied vrijwel geen richtlijnen gegeven. De deskundigen van het GATT (1), hebben zich eveneens min of meer beperkt tot de vaststelling dat het hun niet mogelijk was nauwkeurige definities of regels op te stellen ten aanzien van de belangrijke schade. Ook de traditionele anti-dumpingvoorschriften zwijgen hierover.

De in Genève bereikte anti-dumpingcode heeft de verdienste, deze leemte voor het eerst, althans voor een groot deel, te vullen. De Commissie heeft getracht dit voorbeeld te volgen : artikel 4 van haar voorstel bevat een betrekkelijk volledig complex

(1) Zie verslag van de groep van deskundigen van het GATT, bladzijden 10/11. .../...

van regels omtrent de bepaling van de schade, waarvan men mag verwachten dat zij de rechtszekerheid op dit gebied aanzienlijk zullen vergroten.

20. Het eerste lid van dit artikel is op een tweeledig doel gericht :

Enerzijds wordt gesteld dat iedere beslissing omtrent het bestaan van schade moet berusten op werkelijk geconstateerde feitelijke gegevens. Zulks is vooral belangrijk voor een beslissing waarbij tot niet meer dan een dreiging van schade wordt geconcludeerd. Deze conclusie mag niet alleen berusten op beweringen, gissingen, of vage mogelijkheden (artikel 4, lid 1 b).

In artikel 4, lid 1 a wordt anderzijds voorgeschreven dat er een oorzakelijk verband moet bestaan tussen de dumping en de geconstateerde schade. In geen geval is aan deze voorwaarde voldaan indien het prijsverschil slechts een onbetekenende factor is onder tal van andere factoren die bepalend zijn voor de toestand van de bedrijfstak. Het is integendeel noodzakelijk dat de prijsmanipulatie onmiskenbaar de voornaamste oorzaak van de waargenomen schade is. Voor een dergelijke constatering moeten de gevolgen van de dumping worden afgewogen tegen alle andere factoren die in hun geheel genomen een ongunstige invloed op de bedrijfstak van de Gemeenschap kunnen hebben.

21. Voor de beoordeling van de schade is een onderzoek vereist van alle factoren die de toestand in de betrokken bedrijfstak op de een of andere wijze beïnvloeden. In de leden 2 en 3 van artikel 4 wordt een enuntiatieve opsomming van deze factoren gegeven.

De rest van artikel 4 is gewijd aan een begripsbepaling voor de term "bedrijfstak". Dit begrip vertoont namelijk twee verschillende aspecten :

22. Het eerste heeft betrekking op het produkt als object van de produktie. Hoewel het GATT en het verslag van de deskundigen hiervan geen melding maken, valt het belang van dit gedeelte van het probleem niet te ontkennen. Het komt immers uiterst zelden voor dat een producent zich beperkt tot de vervaardiging van een enkel produkt. In de meeste sectoren vervaardigen de ondernemingen integendeel volledige reeksen van produkten, die in meerdere of mindere mate aan elkaar verwant zijn, zulks zowel wat de ~~fysi~~**fysieke** kenmerken betreft als wat de produktieprocédés of de economische aspecten aangaat. De chemische industrie is een van de treffendste voorbeelden van deze situatie.

Bij dumping leidt dit tot de onvermijdelijke vraag: ten opzichte van de vervaardiging van welk produkt moeten de gevolgen van de gewraakte invoer worden geraamd? Artikel 4, lid 4 volgt de richtlijnen van de Code van Genève. De raming vindt plaats ten opzichte van de produktie van het soortgelijke produkt, wanneer de beschikbare gegevens het mogelijk maken de produktie afzonderlijk te definiëren op basis van het produktieprocédé of van andere criteria. Wanneer deze bedrijfstak daarentegen niet kan worden afgebakend, wordt de uitwerking van de dumping gerelateerd aan de produktie van de kleinste groep (of van het gamma van produkten) waartoe het soortgelijke produkt behoort waarvoor de nodige inlichtingen wel kunnen worden verkregen.

De raming van de gevolgen van de dumping wordt dus beperkt tot de produktie van soortgelijke produkten als de ingevoerde. Dit wordt verklaard door het feit dat de Code van Genève

uitdrukkelijk uitbreiding van het onderzoek, bijvoorbeeld tot zogenoemde "concurrerende" of "vervangende" produkten, verbiedt, ten einde een onoverzienbare verruiming van de werkingssfeer van de anti-dumpingmaatregelen te voorkomen.

23. Het tweede aspect van het begrip "bedrijfstak" betreft de producent als factor die bepalend is voor de vervaardiging van de produkten.

In dit verband gaat de verordening uit van het beginsel dat anti-dumpingmaatregelen afweermaatregelen met een uitzonderlijk karakter zijn, die dienen ter bescherming van een belang dat niet particulier maar communautair is. In artikel 4, lid 5 a, wordt daarom gesteld dat schade moet zijn toegebracht aan de belangen van de producenten in hun geheel of althans vrijwel hun geheel, in Gemeenschapsverband, zoals blijkt uit de bepaling van de Code van Genève dat in een economisch geïntegreerde zone de bedrijfstak van het geheel moet worden beschouwd als die bedoeld in artikel VI van het GATT.

Op deze algemene regel bestaan echter twee belangrijke uitzonderingen :

- wanneer een producent tegelijkertijd importeur is van het produkt ten aanzien waarvan dumping wordt beweerd plaats te vinden, kan de uitdrukking "bedrijfstak" worden uitgelegd als uitsluitend betrekking hebbende op de rest van de producenten;
- op een markt met de afmetingen van de Gemeenschap kan een zekere regionale bescherming onontbeerlijk blijken. In het voorstel wordt er daarom van uitgegaan dat de Gemeenschap onder bepaalde beperkende voorwaarden en op uit economische overwegingen gegronde redenen, voor de raming van de invloed van de dumping kan worden verdeeld in verscheidene concurrerende markten en dat de producenten binnen elke markt kunnen worden beschouwd een afzonderlijke bedrijfstak te vormen, ten aanzien waarvan beschermende maatregelen kunnen worden getroffen.

Regels betreffende de procedure

Inleiding van de procedure en daaropvolgend onderzoek

De artikelen 6 tot en met 21 regelen de anti-dumpingprocedure.

25. De procedure wordt in beginsel ingeleid door een klacht, die namens de gehele bedrijfstak van de Gemeenschap die zich door de dumping benadeeld of bedreigd acht, kan worden ingediend (artikel 6, lid 1). De procedure hoeft dus niet door de fabrikant (voortbrenger) zelf te worden voorgesteld; hij kan zich bijvoorbeeld laten vertegenwoordigen door bedrijfsverenigingen of -organen.

26. De klacht kan schriftelijk worden ingediend bij elke lidstaat waar de bedrijfstak haar werkzaamheden uitoefent onverschillig in welke lid-staat de gesignaleerde dumpingpraktijken gevolgen kunnen hebben. Een afschrift van de klacht wordt door de lid-staat waar de klacht is ingediend aan de Commissie gezonden (artikel 6, lid 2 a).

.../...

Wanneer de klacht bij de Commissie is ingediend, wordt deze onverwijld aan de betrokken lid-staat voorgelegd (artikel 6, lid 2 b).

De anti-dumpingprocedure wordt in haar eerste fase dus aan de nationale overheid overgelaten. Deze methode acht de Commissie vooralsnog het meest doeltreffend, gezien de rechtstreekse inlichtingen waarover de instanties van de lid-staten met betrekking tot de belanghebbende kringen beschikken en de lange praktische ervaring van de overheid op dit gebied.

27. Om voor behandeling in aanmerking te komen moet de klacht aan een aantal voorwaarden voldoen. Klager moet in de eerste plaats bewijsmiddelen verstrekken op grond waarvan kan worden geconcludeerd dat zowel van dumping als van schade sprake is (artikel 7).

28. Wanneer een klacht aan bovengenoemde voorwaarden voldoet, wordt de Commissie door de lid-staat zo spoedig mogelijk hierover ingelicht evenals over de resultaten van het onderzoek van de feiten, dat eventueel op nationaal niveau heeft plaatsgehad (artikel 8, leden 1 en 3).

De Commissie moet ook worden ingelicht wanneer een lid-staat, zonder dat een klacht is ingediend, over bewijsmiddelen beschikt op grond waarvan kan worden geconcludeerd dat zowel van dumping als van schade die voor een bedrijfstak van de Gemeenschap hieruit voortvloeit, sprake is (artikel 8, lid 2). Het is de Commissie gebleken dat het bijzonder initiatiefrecht in een dergelijk geval niet aan de lid-staten geweigerd kan worden, te meer daar dit in verschillende nationale wetgevingen geregeld en in de Code van Genève erkend is.

De Commissie is verplicht de bovenbedoelde gegevens ter kennis van de andere lid-staten te brengen (artikel 8, lid 4) en vervolgens op communautair niveau een onderzoek naar de feiten in te stellen.

29. Het onderzoek van de feiten op nationaal niveau moet worden beëindigd, zodra de bevoegde autoriteit van de lid-staat ervan overtuigd is dat niet voldoende bewijsmiddelen op grond waarvan kan worden geconcludeerd dat van dumping of van schade sprake is, voorhanden zijn om de voortzetting van procedure te rechtvaardigen (artikel 9).

Onderzoek van de feiten op communautair niveau

30. Gezien de bijzondere rol van de Commissie in de anti-dumpingprocedure, met name haar recht van initiatief om beschermende maatregelen te nemen en haar plicht om deze in het kader van het GATT na te komen, moet het onderzoek van de feiten op communautair niveau in nauw overleg met de lid-staten plaatsvinden, artikel 10 van het voorstel is daarom aan een verdeling van de wederzijdse taken gewijd. Hierin worden onder meer de aan de Commissie te verlenen bevoegdheden geregeld.

31. In de eerste plaats kan de Commissie de nodige inlichtingen inwinnen bij de importeurs, de exporteurs, de handelaren, de fabrikanten (voortbrengers) en de bedrijfsverenigingen of -organen. Wanneer de Commissie een dergelijk verzoek om inlichtingen doet, moet zij terzelfder tijd een afschrift van het verzoek naar de lid-staat zenden op het grondgebied waarvan de betrokkene zijn werkzaamheid uitoefent (artikel 10, lid 3).

32. Voorts stelt de Commissie klager en de kennelijk belanghebbende importeurs en exporteurs alsmede de vertegenwoordigers van het uitvoerende land in de gelegenheid kennis te nemen van alle inlichtingen welke ter behartiging van hun belangen nodig zijn, mits deze geen vertrouwelijk karakter dragen (artikel 10, lid 4).

33. Volgens het voorstel hebben de lid-staten echter het recht tot verificaties of controles op hun grondgebied over te gaan of tot het uitstellen van een onderzoek in andere landen. De Commissie kan de lid-staten evenwel verzoeken de desbetreffende werkzaamheden te verrichten, aan welk verzoek de lid-staten moeten voldoen. Zij brengen de resultaten van de verificaties, controles of onderzoeken ter kennis van de Commissie, evenals alle andere inlichtingen die zij nodig zou hebben. De Commissie stelt de overige lid-staten in kennis van deze gegevens (artikel 10, lid 5).

34. De Commissie kan de belanghebbende partijen horen. Zij moet dit doen wanneer deze daartoe schriftelijk binnen een vastgestelde termijn de wens te kennen hebben gegeven, waarbij zij moeten aantonen dat zij bij de resultaten van het feitenonderzoek rechtstreeks belang kunnen hebben. Wanneer een van de rechtstreeks betrokken partijen hier schriftelijk om verzoekt en aantoont dat zij hierbij aanwijsbare belangen hebben, stelt de Commissie haar in de gelegenheid haar standpunt mondeling toe te lichten (artikel 10, lid 6 a).

35. Voorts moet de Commissie iedere rechtstreeks betrokken partij desgevraagd in de gelegenheid stellen de partijen met **tegerstrijdige** belangen te ontmoeten zodat deze hun standpunten kunnen uiteenzetten en de beweringen weerleggen. Zij moet er rekening mee houden dat het **vertrouwelijk karakter** van de

inlichtingen bewaard moet worden en dat een ontmoeting de partijen schikt. Geen partij is verplicht een ontmoeting bij te wonen en de afwezigheid van een partij kan haar zaak niet schaden (artikel 10, lid 6 b).

36. Aan de procedure moet tenslotte zekere openbaarheid gegeven worden. De Commissie doet hiertoe mededeling in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen en stelt terzelfder tijd de vertegenwoordigers van het uitvoerende land alsmede de kennelijk belanghebbende importeurs en exporteurs hiervan in kennis (artikel 10, lid 2). In deze mededeling worden de buitenlandse exporteurs alsmede de importeurs van de Gemeenschap van de eventuele invoering van beschermende maatregelen in kennis gesteld. Voorts zal het mogelijk zijn de procedure te bespoedigen, omdat de belanghebbenden ertoe worden gebracht de Commissie gegevens over de aangelegenheid te verschaffen en omdat een termijn wordt vastgesteld gedurende welke degenen die door de Commissie gehoord wensen te worden hiertoe een verzoek kunnen indienen.

De Commissie is zich bewust van de gevolgen van een dergelijke openbaarmaking :

Zij kan in bepaalde omstandigheden elke latere invoer belemmeren of zelfs stopzetten. Daarom is openbaarmaking onderworpen aan de voorwaarden van de Code van Genève : uit de door de Commissie verzamelde inlichtingen moet blijken dat beschermende maatregelen nodig kunnen zijn.

In andere omstandigheden kan openbaarmaking ook tot gevolg hebben dat de invoer toeneemt, voordat anti-dumpingrechten worden ingesteld. In dergelijke gevallen zal het dikwijls nodig zijn de openbaarmaking tegelijkertijd met de toepassing van de voorlopige maatregelen te doen plaatsvinden. Artikel 10, lid 7 a) maakt een dergelijke procedure mogelijk : hier wordt bepaald dat de voorschriften inzake het onderzoek van de feiten noch de

Raad noch de Commissie verhinderen voorlopige besluiten te nemen of spoedig voorlopige maatregelen te nemen. Dezelfde rationalisatie van de procedure wordt overigens ook in artikel 10, lid 7 b beoogd. Volgens dit lid kunnen eindconclusies worden getrokken aan de hand van beschikbaar feitenmateriaal, wanneer een belanghebbende partij niet de vereiste gegevens verstrekt dan wel wanneer een derde land er bezwaar tegen maakt dat een onderzoek op zijn grondgebied wordt verricht.

Vertrouwelijke behandeling van de inlichtingen

37. In artikel 11 van het voorstel wordt rekening gehouden met het rechtmatige belang van de belanghebbende partijen dat hun bedrijfsgeheimen niet openbaar gemaakt worden.

Om deze reden kunnen de verzamelde gegevens slechts worden gebruikt voor het doel waarvoor zij zijn gevraagd (artikel 11, lid 1).

De Raad, de Commissie en de lid-staten alsmede hun ambtenaren en andere functionarissen mogen geen inlichtingen openbaar maken die krachtens hun aard (1) vertrouwelijk zijn of door een bij het anti-dumpingonderzoek betrokken partij vertrouwelijk zijn verstrekt (artikel 11, lid 2).

Wanneer echter blijkt dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling niet gerechtvaardigd is en dat degene die de betrokken gegevens heeft verstrekt deze in welke vorm ook niet openbaar wil maken, mogen de desbetreffende inlichtingen niet in aanmerking genomen worden, behalve wanneer kan worden aangetoond dat zij juist zijn (artikel 11, lid 3).

De bovengenoemde bepalingen verzetten zich echter niet tegen openbaarmaking van de algemene inlichtingen bij de officiële inleiding van de anti-dumpingprocedure en van de motivering van de genomen maatregelen. Bij deze bekendmaking moet uiteraard rekening gehouden worden met het rechtmatige belang dat de belanghebbende partijen de bij de niet-openbaarmaking van hun bedrijfsgeheimen hebben.

.../...

(1) Bijvoorbeeld omdat een concurrent bij openbaarmaking hiervan aanzienlijk voordeel zou hebben of omdat degene die de gegevens heeft verstrekt dan wel de persoon van wie hij deze gegevens verkregen heeft aanzienlijk nadeel zou ondervinden.

Consultaties

38. Een belangrijk onderdeel van de communautaire procedure vormen de consultaties. Hierdoor kunnen Commissie en regeringen van de lid-staten gezamenlijk de vraagstukken bestuderen welke tijdens de procedure rijzen : het bestaan van de dumpingmarge, aanwezigheid en omvang van de schade en te nemen geëigende beschermende maatregelen (artikel 13). Om deze reden moet in onverschillig welk stadium van het feitenonderzoek onmiddellijk met de consultaties worden begonnen, zodra een lid-staat hierom verzoekt of de Commissie zulks noodzakelijk acht (art. 12, lid 1). Zij vinden plaats in het Raadgevend Comité, dat bestaat uit gedelegeerden van elke lid-staat en wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie (art. 12, lid 2).

Invoering en toepassing van beschermende maatregelen

Daar de procedure tot verschillende resultaten kan leiden, moet de Commissie met alle mogelijkheden rekening houden.

39. De uitslag van de procedure kan negatief zijn : met inachtneming van het op communautair niveau verrichte feitenonderzoek en met de tijdens de consultaties naar voren gebrachte standpunten acht de Commissie geen beschermende maatregelen noodzakelijk. In dat geval moet een rapport over de resultaten van de consultaties aan de Raad worden gezonden evenals een voorstel voor beëindiging van de procedure. Wanneer de Raad het voorstel van de Commissie goedkeurt, wordt de procedure beëindigd. Hetzelfde geldt wanneer de Raad niet binnen een bepaaldetermijn een besluit heeft genomen of de Commissie niet heeft verzocht het onderzoek van de feiten voort te zetten (art. 14, lid 1).

40. Deze procedure is ook van toepassing, wanneer, zoals in de praktijk voorkomt, de exporteurs zich er vrijwillig toe verplichten hun prijzen te herzien, zodat de dumpingmarge wordt opgeheven. In een dergelijk geval is de Commissie evenwel niet verplicht zich automatisch voor een beëindiging van de procedure uit te spreken. Zij moet er tevoren van overtuigd zijn dat de door de exporteurs voorgestelde oplossing aanvaardbaar is, en wel na het Comité hierover te hebben geraadpleegd (art. 14, lid 2a).

Wanneer de exporteurs zich tot een dergelijke herziening van de prijzen verplichten, kunnen zij er rechtmatig belang bij hebben dat het onderzoek naar de schade wordt voortgezet om het niet schadelijke karakter van hun handelspraktijken te kunnen aantonen. In artikel 14, lid 2b wordt met deze situatie rekening gehouden. Indien in dergelijke gevallen wordt geconcludeerd dat er geen sprake is van schade, vervalt de door de exporteurs aangegane verplichting automatisch, tenzij de exporteurs de geldigheid hiervan bevestigen (art. 14, lid 2b).

De exporteurs kunnen er uiteraard van afzien de bovengenoemde verplichtingen op zich te nemen of zelfs weigeren deze aan te gaan wanneer de Commissie hen hierom vraagt, zonder dat dit in hun nadeel kan zijn. De Commissie is echter vrij te stellen dat een grotere waarschijnlijkheid van het daadwerkelijk optreden van een dreigende schade bestaat, wanneer de invoer waarop de dumping betrekking heeft, wordt voortgezet (art. 14, lid 2c).

41. Wanneer daarentegen de eindresultaten van het onderzoek positief zijn, dient de Commissie een voorstel in bij de Raad (art. 17). Dit voorstel moet in beginsel betrekking hebben op de invoering van een antidumpingrecht, zoals in artikel 2 geregeld. De Commissie kan echter besluiten tot het nemen van bijzondere maatregelen, wanneer de dumping uitgaat van een land dat geen verdraghebbende partij bij het GATT is (art. 1, lid 2).

42. De ervaring leert echter dat met de definitieve vaststelling van de feiten veel tijd gemoeid kan zijn. Hoewel dit op nationaal niveau reeds geldt, gaat het op communautair niveau des te meer op, waar voor elk besluit de instemming van de Raad vereist is. Indien de Gemeenschap tijdens deze periode geen enkele maatregel zou kunnen nemen, zou de bescherming grotendeels haar doel voorbij schieten.

Ten einde de Gemeenschap dezelfde middelen te verschaffen als waarover haar belangrijkste handelspartners beschikken, overweegt de Commissie derhalve de instelling van voorlopige maatregelen. Ingevolge artikel 15 van de verordening omvatten deze de instelling van voorlopige rechten. Deze zijn van toepassing wanneer uit een voorlopig onderzoek van de feiten blijkt dat de belangen van de Gemeenschap het treffen van onmiddellijke maatregelen vereisen.

De normale procedure, die eerst een voorstel van de Commissie en vervolgens een besluit van de Raad zou vergen, lijkt voor deze voorlopige maatregelen minder geschikt. Het onvermijdelijke tijdverlies zou elke werkelijke bescherming illusoir maken.

Daarom spreekt men zich in het voorstel uit voor de invoering van voorlopige maatregelen door de Commissie (artikel 15). Deze maatregelen hebben echter nauwkeurig omschreven grenzen :

- a) de in de Code van Genève genoemde voorwaarden moeten zijn vervuld voordat elk voorlopig recht wordt ingesteld : na het voorlopige onderzoek van de feiten moet de Commissie er in wezen van overtuigd zijn dat dumping aanwezig is ; zij moet voorts over voldoende bewijsmiddelen inzake de schade beschikken en tenslotte moet zij alle belangen in aanmerking nemen die hierbij een rol spelen (artikel 15, lid 1 a);

.../...

- b) de overwogen maatregelen zijn naar aard en betekenis beperkt. Alleen de instelling van een voorlopig anti-dumpingsrecht is geoorloofd (artikel 15, lid 1 a). Het recht mag niet meer bedragen dan de marge van de voorlopig vastgestelde dumping (artikel 19, lid 3 a);
- c) de duur van de toepassing van de voorlopige maatregelen is beperkt tot drie maanden (artikel 15, lid 2). Verlenging is slechts mogelijk wanneer de Raad daartoe besluit, en wel na een verzoek van exporteurs en importeurs (artikel 16, lid 2);
- d) tenslotte is het beginsel aangehouden dat de Raad de voorlopige maatregelen van de Commissie moet bevestigen (artikel 16, lid 1) en de definitieve houding van de Gemeenschap moet bepalen door inzake de uiteindelijke bestemming van de ge-heven bedragen een beslissing te nemen (artikel 16, lid 1 en artikel 17, lid 2).

De Commissie is ervan overtuigd dat, wat de voorlopige maatregelen betreft, in haar voorstel wordt tegemoet gekomen aan de wensen waaraan zowel door de lid-staten als door de verschillende belanghebbende kringen dikwijls uiting is gegeven.

De voorwaarden inzake instelling van voorlopige rechten bieden namelijk een maximum waarborg dat toepassing op internationaal niveau gerechtvaardigd is en niet afwijkt van de traditionele beginselen der lid-staten.

Door verder de Commissie de bevoegdheid te verlenen in dringende gevallen in te grijpen, kan snel tot actie worden overgegaan, welke in bepaalde gevallen nog kan worden bespoedigd : wanneer een lid-staat de Commissie verzoekt onmiddellijk maatregelen te treffen, moet deze binnen ten hoogste vijf werkdagen beslissen of er aanleiding is al of niet een voorlopig anti-dumpingrecht in te stellen (artikel 15, lid 1 c).

Tenslotte is het overwogen systeem soepel. Gedurende de tijd dat voorlopige maatregelen worden toegepast moet het comité de gevolgen van deze maatregelen onderzoeken en periodiek nagaan of de voorwaarden om deze maatregelen toe te passen aanwezig zijn (artikel 18).

De artikelen 19, 20 en 21 van het ontwerp zijn in zekere zin een uitvloeisel van de voorafgaande bepalingen. Na vaststelling van de materiële voorschriften en de procedurevoorschriften voor het treffen van beschermende maatregelen moeten er immers maatregelen worden getroffen voor de correcte toepassing van deze voorschriften.

43. Te dien einde schrijft artikel 19, lid 1 en 2 voor dat de instelling zowel van voorlopig als van definitief toepasselijke anti-dumpingrechten door middel van verordeningen zal geschieden. Deze rechten mogen niet met terugwerkende kracht worden vastgesteld of verhoogd.

44. Het toepassingsgebied van de rechten wordt in lid 2, sub b, van hetzelfde artikel vastgesteld. De rechten zijn van toepassing op alle in het besluit van de Raad of van de Commissie bedoelde produkten welke na de inwerkingtreding van dit besluit in het vrije verkeer van de Gemeenschap worden gebracht. Bepalend is in dit verband de datum waarop de douane de verklaring aanvaardt waarbij de aangever het voornemen te kennen geeft de betrokken produkten in het vrije verkeer te brengen.

Twee factoren waren aanleiding om deze bepaling op te nemen. Ten eerste beperkt artikel 11 van de code van Genève de toepassing van ieder definitief of voorlopig anti-dumpingrecht uitsluitend tot de produkten welke na het van kracht worden van de beschermende maatregel in het vrije verkeer worden gebracht. Het voorstel van de Commissie diende deze regel in acht te nemen.

Ten tweede heeft de Commissie willen verzekeren dat de data welke in aanmerking dienen te worden genomen voor de uitvoering van deze verordening zoveel mogelijk overeenkomen met die welke op het gebied van de douanewetgeving gebruikelijk zijn. In dit verband zij erop gewezen dat de aanbeveling van de Commissie van 25 mei 1962 (1) als tijdstip dat in aanmerking dient te worden genomen voor het bepalen van het op de in het vrije verkeer te brengen goederen toe te passen douanerecht vaststelt de datum waarop de douane de verklaring aanvaardt waarbij de aangever het voornemen te kennen geeft de betrokken goederen in het vrije verkeer te brengen. Hetzelfde tijdstip zal in aanmerking worden genomen voor het bepalen van de douanewaarde van de voor het vrije verkeer aangegeven goederen, zodra artikel 5, lid 1, van het desbetreffende voorstel van de Commissie (2) door de Raad goedgekeurd en in werking zal zijn gesteld. Het leek dan ook gewenst om bij de toepassing van de antidumpingrechten van dezelfde criteria uit te gaan.

In dit verband wenst de Commissie erop te wijzen dat bovenbedoelde verklaring overeenkomstig de nationale wetgevingen in geen geval effect kan sorteren zolang de goederen niet op de door de douane voor de inklaring aangewezen plaats zijn aangekomen en zolang de documenten die voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen moeten worden overgelegd, niet zijn overgelegd.

.../...

-
- (1) PB van de Europese Gemeenschappen No. 51 van 29 juni 1962, blz. 1545
- (2) Zie voorstel van de Commissie voor een verordening van de Raad inzake de douanewaarde van de goederen, doc. III/COM(67)683

45. De hoogte van de anti-dumpingrechten mag in geen geval groter zijn dan de geconstateerde dumpingmarge of, bij instelling van een voorlopig recht dan de voorlopig bepaalde dumpingmarge (artikel 19, lid 3, sub a). Wanneer bijgevolg een importeur kan aantonen dat de produkten die hij in de Gemeenschap heeft binnengebracht niet, of niet in de aanvankelijk vastgestelde mate, het voorwerp zijn van dumping, moeten de geheven rechten geheel of gedeeltelijk worden terugbetaald (artikel 19, lid 3, b en c).

46. In geval van regionale bescherming (1) geschiedt de definitieve heffing van de rechten volgens de bijzondere bepalingen van artikel 19, lid 4.

47. In artikel 20 wordt tenslotte bepaald dat de getroffen maatregelen alle essentiële gegevens voor het heffen van de rechten moeten bevatten, zoals de omschrijving volgens het tarief, de handelsbenaming, het land van uitvoer of van oorsprong en de naam en het adres van de betrokken producent en exporteur (artikel 20, lid 1). Wanneer het om verscheidene leveranciers uit hetzelfde land gaat en het in de praktijk niet mogelijk is ze allen te noemen, kan het uitvoerende land worden vermeld in plaats van de namen en adressen van de verschillende leveranciers. Indien het om leveranciers uit verschillende landen gaat, kunnen alle uitvoerende landen worden opgesomd.

48. Voor het bepalen van de oorsprong van het produkt geldt dat wanneer bij de instelling van de anti-dumpingrechten geen bijzondere regels zijn vastgesteld de bepalingen van de op 23 juni 1967 bij de Raad ingediende ontwerp-verordening betreffende de gemeenschappelijke definitie van het begrip oorsprong van toepassing zullen zijn (2) (artikel 20, lid 3).

.../...

(1) Zie punt 23 van de toelichting

(2) Zie doc. COM(67)327 def.

49. Aangezien anti-dumpingrechten wegens hun aard en functie niet met douanerechten en andere bij invoer verschuldigde heffingen gelijkgesteld kunnen worden, heeft de Commissie zich ervan onthouden de door de douanewetgeving vastgestelde regels en procedures algemeen toepasselijk te maken in het kader van de anti-dumpingrechten. Aan deze oplossing is voorts de voorkeur gegeven ten einde rekening te houden met de verdeling van de administratieve bevoegdheden in de lid-staten. De heffing van de anti-dumpingrechten geschiedt namelijk in drie lid-staten door Economische Zaken in een stadium voorafgaande aan de aangifte van de betrokken produkten bij de douane, terwijl deze heffing in de andere lid-staten plaatsvindt door de douane, en wel in beginsel bij de inklaring.

Daarom wordt in artikel 21 van het ontwerp als algemene regel gesteld dat de anti-dumpingrechten onafhankelijk van de douanerechten, belastingen en andere normaal bij invoer verschuldigde heffingen worden geheven.

.../...

TITEL II

PREMIES, SUBSIDIES EN COMPENSERENDE RECHTEN

Titel II van de verordening behandelt de premies, subsidies, evenals de toepassing van de compenserende rechten.

50. De grondbeginselen zijn vastgelegd in de artikelen 22 en 23 van het voorstel. Deze bepalingen hebben noch de reikwijdte, noch de nauwkeurigheid van de overeenkomstige voorschriften inzake dumping. Dit kan verklaard worden door het feit dat de bewoordingen van de Code van Genève en met name de belangrijke definities van de begrippen "schade" en "bedrijfstak" niet van toepassing zijn op de subsidies. De Commissie heeft er dan ook ten einde de huidige vrijheid van handelen van de Gemeenschap met het oog op eventuele onderhandelingen op dat gebied te handhaven, de voorkeur aan gegeven deze definities wat de compenserende rechten betreft niet over te nemen.

De Commissie heeft zich derhalve gehouden aan de tekst van artikel VI van de Algemene Overeenkomst, waarvan de hoofdlijnen evenwel nauwkeurig zijn nagevolgd. Zo is de heffing van elk compenserend recht, hoewel in de wetgevingen van de belangrijke handelspartners van de Gemeenschap geen rekening wordt gehouden met dit grondbegrip uit artikel VI, lid 6 a) van het GATT, onderworpen aan de vaststelling van een belangrijke schade (artikel 22).

Wat de aard van de premies en subsidies betreft voorziet artikel 23 niet alleen in de tot nu toe bekende methodes maar ook in die welke in de toekomst zouden kunnen worden uitgedacht. Uit deze bepaling blijkt namelijk dat de in aanmerking te nemen "premies" en "subsidies" die zijn welke al dan niet rechtstreeks in het land van uitvoer of van oorsprong, uit welchen hoofde dan ook en ongeacht de aard of de wijze van toekenning verleend zijn ter zake van de voortbrenging, de vervaardiging, de uitvoer of het vervoer van dit goed.

Dit betekent dat de Commissie, die zich heeft laten leiden door de conclusies uit het Verslag van de Groep van Deskundigen van het GATT(1), van mening is dat de bewoordingen "premies" en "subsidies" niet slechts betrekking hebben op feitelijke betalingen, maar eveneens methodes met overeenkomstige uitwerking betreffen, zoals gebruikmaking van variabele wisselkoersen die, in bepaalde gevallen, kunnen worden beschouwd als indirecte subsidies, welke worden verleend om voor het uitgevoerde nationale produkt een bevoorrechte situatie te creëren ten opzichte van de buitenlandse concurrentie.

51. De Commissie is van mening dat de bepalingen van de artikelen 24 tot en met 26 geen aanleiding geven tot afzonderlijke opmerkingen. Het gaat om voorschriften welke overgenomen zijn uit de bepalingen van het GATT over de hoogte (artikel 24) en de toepassing (artikel 25) van de compenserende rechten en om een algemene verwijzing naar de procedure welke van toepassing is op het gebied van anti-dumpingmaatregelen (artikel 26).

(1) Blz. 20

TITEL III

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

52. Voor de nieuwe redactie van de overgangs- en slotbepalingen is één feit beslissend geweest, namelijk, dat artikel 14 van de anti-dumpingovereenkomst van Genève de ondertekenaars van de Code, waaronder de Gemeenschap, ertoe verplicht zich vóór 1 juli 1968 te richten naar de voorschriften van deze Code.

Het staat nu reeds vast dat deze datum samenvalt met de voltooiing van de ~~douane-unie~~ voor industriële produkten. Op landbouwgebied vallen momenteel reeds ongeveer 90 % van de produkten onder gemeenschappelijke marktordeningen die, in het stadium van de Gemeenschappelijke Markt, een volledige overdracht van de bevoegdheden van de lid-staten inzake maatregelen tot bescherming van de handel aan de Gemeenschap inhouden en met name de algemene afschaffing van douanerechten of heffingen met overeenkomstige uitwerking.

Het is derhalve nodig, dat de Gemeenschap, reeds bij de inwerking-treding van de verordening, beschikt over de nodige middelen om, wanneer, zowel in de industriële als in de landbouwsector, dumping, premies of subsidies worden vastgesteld, een doelmatige bescherming te waarborgen.

De 1e juli 1968 valt evenwel nog in de overgangsperiode tijdens welke volgens het Verdrag, de nationale bevoegdheden op dit gebied nog blijft gehandhaafd. De Commissie moest er dus voor zorgen dat bij het uitoefenen van deze nationale bevoegdheden rekening zou worden gehouden met de geleidelijke verwezenlijking van het gemeenschappelijke beleid en dat het uitoefenen van deze bevoegdheden plaatsvindt overeenkomstig artikel 14 van de anti-dumpingovereenkomst van Genève die vereist, dat ook op nationaal niveau, de bepalingen van de anti-dumpingcode in acht worden genomen.

53. In artikel 27 van het voorstel wordt dan ook vastgesteld dat het geheel van bepalingen van de verordening, zowel wat de inhoud als de communautaire procedure betreft, vanaf de inwerkingtreding van deze verordening toepasselijk is wanneer de belangen van een bedrijfstak van de Gemeenschap op het spel staan of wanneer er sprake is van een landbouwprodukt vallende onder een gemeenschappelijke marktordening. In alle andere gevallen, d.w.z. wanneer de belangen op het spel staan van een nationale, maar niet van een communautaire bedrijfstak, en wanneer het bedoelde produkt niet valt onder een gemeenschappelijke marktordening kan iedere lidstaat, tijdens de overgangsperiode en overeenkomstig de bepalingen van het materiële recht van de verordening, de hem passend lijkende maatregelen nemen (artikel 27, lid 1 en 2).

54. Het indienen van klachten, het onderzoek naar de feiten en de toepassing van de beschermende maatregelen op nationaal niveau vindt plaats op een wijze die vrijwel gelijk is aan die van de communautaire bepalingen (artikel 27, leden 3 t/m 8 en 13). De Commissie moet evenwel op de hoogte worden gesteld zodra een beschermende maatregel op nationaal niveau wordt overwogen (artikel 27, lid 9). Naar aanleiding van deze mededeling kunnen consultaties plaatsvinden tussen de lid-staten en de Commissie (artikel 27, lid 10). Deze consultaties hebben met name ten doel het de andere lid-staten mogelijk te maken, van hun kant, op nationaal niveau overeenkomstige maatregelen te treffen en de Commissie in staat te stellen de communautaire procedure te beginnen, wanneer de belangen van een bedrijfstak uit de Gemeenschap op het spel staan (artikel 27, lid 11).

55. Krachtens artikel 28 dienen de lid-staten op korte termijn een juiste toepassing van de voorgestelde verordening te waarborgen. Te dien einde moeten zij, zoals in artikel 14 van de anti-dumpingovereenkomst van Genève is bepaald tot 1 juli 1968, iedere algemene of bijzondere noodzakelijk blijkende maatregel treffen.

56. Artikel 29 tenslotte heeft tot doel dat de inhoud van het voorstel van de Commissie onderwerp wordt van een verordening van de Raad. Deze juridische vorm die het mogelijk maakt uitvoeringsbesluiten uit tevaardigen welke ook de vorm van een verordening hebben, beantwoordt aan het streven van de Commissie, een streven waarin deze trouwens door het Comité van de Permanente Vertegenwoordigers wordt gestemd, naar de garantie dat iedere concrete beslissing van de Gemeenschap over de instellingen van een beschermende maatregel onmiddellijk kan worden toegepast door de nationale autoriteiten.

GEWIJZIGD VOORSTEL VOOR EEN VERORDENING VAN DE RAAD BETREFFENDE
BESCHERMEDE MAATREGELEN TEGEN DE TOEPASSING VAN DUMPING EN DE
TOEKENNING VAN PREMIES OF SUBSIDIES, DOOR LANDEN DIE GEEN LID
ZIJN VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

(door de Commissie bij de Raad ingediend)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 111 en 113;

gelet op het besluit van de Raad van 25 september 1962 betreffende een werkprogramma op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek (1);

gelet op het voorstel van de Commissie;

overwegende dat de gemeenschappelijke handelspolitiek na het verstrijken van de overgangsperiode op uniforme beginselen moet worden gebaseerd en dat het voor de invoering van deze politiek na de overgangsperiode noodzakelijk is gedurende bedoelde periode geleidelijk een zodanige politiek uit te stippelen;

overwegende dat beschermingsmaatregelen tegen de toepassing van dumping en de toekenning van premies of subsidies door niet-lid-staten van de EEG een belangrijk onderdeel van deze politiek vormen;

overwegende dat de wettelijke bepalingen van de lid-staten op dit gebied aanzienlijk uiteenlopen en dat de Gemeenschap als zodanig niet over de rechtsgrondslagen beschikt die nodig zijn voor het nemen van doeltreffende beschermende maatregelen;

overwegende dat het echter voor een harmonische ontwikkeling van de handel van de Gemeenschap met derde landen noodzakelijk is dat te harer bescherming uniforme maatregelen ter beschikking staan, waarmede moeilijkheden als gevolg van de toepassing van dumping of de toekenning van premies of subsidies onverwijld doeltreffend kunnen worden ondervangen en die, alleen al door de invoering ervan, een matigende factor kunnen vormen in de handelsbetrekkingen tussen de EEG en de niet-lid-staten;

.../...
(1) [zie PB van de Europese Gemeenschappen No. 90 van 5 oktober 1962, blz. 2353].

overwegende dat het derhalve nu reeds van belang is gemeenschappelijke bepalingen op dit gebied in het leven te roepen;

overwegende dat, gezien de voor de Gemeenschap en de lid-staten geldende internationale verbintenissen, deze verordening moet worden opgesteld met inachtneming van de regels vervat in artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (alsmede in de Overeenkomst betreffende de toepassing van bedoeld artikel);

overwegende dat de Gemeenschap en haar lid-staten echter in hun onderscheiden handelings sfeer hun huidige vrijheid moeten behouden om bijzondere maatregelen vast te stellen voor zover deze niet in strijd zijn met de regels van de Algemene Overeenkomst;

overwegende dat aan iedere bedrijfstak in de Gemeenschap die zich geschaad of bedreigd acht door de toepassing van dumping of door de toekenning van premies of subsidies, de mogelijkheid moet worden geboden om een klacht in te dienen en dat deze klacht moet voldoen aan bepaalde voorwaarden, onder andere dat er bewijsmiddelen betreffende de toepassing van dumping of de toekenning van premies of subsidies, en de daaruit voortvloeiende schade in moeten voorkomen;

overwegende dat de lid-staten en de Commissie elkaar, in het belang van de Gemeenschap, zo volledig mogelijk op de hoogte dienen te brengen van de klachten alsmede van de initiatieven van de bevoegde autoriteiten tegen de betrokken praktijken;

overwegende dat het onderzoek der feiten op Gemeenschapsniveau in nauwe en voortdurende samenwerking tussen de lid-staten en de Commissie moet plaatsvinden;

.../...

overwegende dat het noodzakelijk is aan de procedure een zekere openbaarheid te geven, met name door de plaatsing van een kennisgeving in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen, met het oogmerk enerzijds de buitenlandse exporteurs en de importeurs van de Gemeenschap op de hoogte te brengen van de eventuele invoering van beschermende maatregelen en anderzijds bij te dragen tot de bespoediging van het onderzoek van de feiten door de Commissie;

overwegende dat het van wezenlijk belang is om op basis van de uitgewisselde inlichtingen in Gemeenschapsverband, in het kader van een Raadgevend Comité over te gaan tot een onderzoek van de geëigende beschermende maatregelen, en dat het de taak van de Commissie is, de nodige voorstellen aan de Raad voor te leggen;

overwegende dat de ervaring leert dat de toepassing van dumping of de toekenning van premies of subsidies in sommige gevallen een versnelling van de procedure noodzakelijk maakt en dat de Gemeenschap, indien zij zich voor deze situatie geplaatst ziet, gedurende de betrekkelijk lange termijn welke met de definitieve vaststelling van de feiten gemoeid kan zijn niet zonder bescherming mag blijven;

overwegende dat derhalve bij wijze van voorzorgsmaatregel een procedure moet worden vastgesteld die sneller is dan de normale procedure, om aan onverwachte praktijken het hoofd te kunnen bieden, en dat het vereiste van een snel en doelmatig optreden rechtvaardigt dat de Commissie bij wijze van uitzondering en onverminderd het later door de Raad in te nemen standpunt, de bevoegdheid krijgt om door middel van een spoedprocedure anti-dumpingrechten of compenserende rechten van voorlopige aard vast te stellen, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een lid-staat;

overwegende dat, wanneer een lid-staat daarom verzoekt, de termijn voor de afloop waarvan de Commissie door middel van de speedprocedure de voorlopige rechten moet instellen, mits aan de voorwaarden voor de toepassing van deze rechten is voldaan, moet worden beperkt tot 5 werkdagen te rekenen van de ontvangst van het verzoek af;

overwegende dat het noodzakelijk is gemeenschappelijke regels voor de toepassing van anti-dumpingrechten of compenserende rechten vast te stellen, ten einde een juiste en uniforme heffing daarvan te verzekeren, en dat bedoelde regels gezien de aard en de draagwijdte van deze rechten kunnen afwijken van de regels voor de inning van de normaal verschuldigde invoerrechten;

overwegende dat de lid-staten gedurende de overgangsperiode de bevoegdheid hebben om onder bepaalde voorwaarden binnenlandse maatregelen te treffen ten behoeve van de bescherming van de belangen van de bedrijfstakken in hun land;

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

.../...

Artikel 1

1. De bepalingen van deze verordening gelden voor de bescherming tegen de toepassing van dumping en de toekenning van premies of subsidies door niet-lid-staten van de Gemeenschap, onverminderd bijzondere regels vervat in overeenkomsten tussen de Gemeenschap en zulke landen.
2. Voor zover zulks niet in strijd is met de regels van het GATT kan de Raad op voorstel van de Commissie zonodig andere maatregelen treffen dan de in de artikelen 2 en 22 van deze verordening genoemde maatregelen.
3. Deze verordening geldt voor alle produkten; zij vormt geen beletsel voor de toepassing van de communautaire verordeningen op het gebied van de landbouw. In afwijking van de bepalingen van de verordeningen betreffende de geleidelijke ordening van de markten, die de afschaffing van alle douanerechten of heffingen van gelijke werking, alsmede van alle kwantitatieve beperkingen of maatregelen van gelijke werking inhouden, kan deze verordening niettemin aanvullend naast de genoemde landbouwverordeningen worden toegepast.

.../...

TITEL I

DUMPING EN ANTI-DUMPINGRECHTEN

Artikel 2

Een anti-dumpingrecht kan worden geheven op produkten ten aanzien waarvan dumping plaatsvindt, wanneer door de invoer van deze produkten een belangrijke schade aan een gevestigde bedrijfstak van de Gemeenschap wordt toegebracht of dreigt te worden toegebracht, of de totstandbrenging van een bedrijfstak in de Gemeenschap aanzienlijk wordt vertraagd.

Artikel 3

1.
 - a) Ten aanzien van een in de Gemeenschap ingevoerd produkt wordt geacht dumping plaats te vinden indien de prijs van dit produkt bij uitvoer naar de Gemeenschap lager is dan de vergelijkbare prijs die bij normale handelstransacties geldt voor een soortgelijk produkt, in de zin van artikel 5, dat bestemd is voor consumptie in het land van oorsprong waaruit het produkt is uitgevoerd;
 - b) indien een produkt niet rechtstreeks uit het land van oorsprong wordt ingevoerd, doch vanuit een ander land naar de Gemeenschap wordt uitgevoerd, wordt de prijsvergelijking met het oog op de constatering van dumping in de zin van het voorgaande lid in het algemeen gemaakt tussen de prijs bij uitvoer naar de Gemeenschap van dat produkt en de vergelijkbare prijs van een soortgelijk produkt op de binnenlandse markt van het land van uitvoer. De vergelijking kan echter met deze zelfde prijs in het land van oorsprong worden gemaakt indien bijvoorbeeld het produkt via het land van uitvoer wordt doorgevoerd, dan wel indien voor dit produkt geen produktie of geen vergelijkbare prijs in het land van uitvoer bestaat.

2. Indien op de binnenlandse markt van het uitvoerende land geen enkele verkoop van het soortgelijke produkt in het kader van normale handelstransacties heeft plaatsgevonden of indien dergelijke verkopen als gevolg van de bijzondere marktsituatie geen bruikbare vergelijking mogelijk maken, wordt geacht dat ten aanzien van een produkt dumping plaatsvindt wanneer de prijs ervan bij uitvoer naar de Gemeenschap lager is dan :

- de vergelijkbare prijs van het soortgelijke produkt wanneer dit naar een derde land wordt uitgevoerd, waarbij deze prijs de hoogste prijs bij uitvoer mag zijn, doch wel representatief moet zijn of
- de produktiekosten in het land van oorsprong verhoogd met een redelijk bedrag voor administratie-, verkoop- en andere kosten en voor winst; als regel mag de toeslag voor winst niet hoger zijn dan de winst die gewoonlijk wordt behaald bij verkoop van produkten van dezelfde algemene soort op de binnenlandse markt van het land van oorsprong.

3. Indien er geen prijs bij uitvoer is of indien blijkt dat men niet kan afgaan op de prijs bij uitvoer als gevolg van het bestaan van een samengaan of een overeenkomst van compenserende aard tussen de exporteur en de importeur of een derde partij, kan de uitvoerprijs, voor de toepassing van de leden 1 of 2, worden samengesteld op basis van de prijs waartegen het ingevoerde produkt voor het eerst wordt wederverkocht aan een onafhankelijke koper, of, indien het produkt niet aan een onafhankelijke koper wordt wederverkocht of niet wordt wederverkocht in de staat waarin het is ingevoerd, op elke andere redelijke basis.

.../...

4.

- a) De vergelijking tussen de uitvoerprijs en de binnenlandse prijs in het land van uitvoer (of in het land van oorsprong) of eventueel de prijs bij uitvoer naar een derde land of de in lid 2 bedoelde produktiekosten, moet betrekking hebben op prijzen die gelden in hetzelfde handelsstadium, dat in beginsel het stadium af-fabriek is, en op verkopen die op zo dicht mogelijk bij elkaar liggende data zijn geschied;
- b) voor elk geval wordt, naar gelang van de bijzondere kenmerken ervan, behoorlijk rekening gehouden met de verschillen in de verkoopsvoorwaarden, de belastingverschillen en de andere verschillen die van invloed zijn op de vergelijkbaarheid van de prijzen. In de in lid 3 bedoelde gevallen moeten eveneens rekening moeten worden gehouden met de kosten alsmede met de winst die tussen de invoer en de wederverkoop wordt behaald.

5. Een produkt kan niet worden geacht met dumping aan de markt te worden gebracht omdat het is vrijgesteld van rechten of heffingen die op het soortgelijke produkt worden geheven wanneer het bestemd is voor consumptie in het land van uitvoer of oorsprong, of omdat deze rechten of heffingen worden terugvergoed.

6. Ingeval van invoer uit een land waarvan de handel geheel of vrijwel geheel gemonopoliseerd is en waar de binnenlandse prijzen door de staat worden vastgesteld, kan rekening worden gehouden met de mogelijkheid dat een juiste vergelijking tussen de prijs bij uitvoer van een produkt naar de Gemeenschap en de binnenlandse prijzen van dat land niet altijd doenlijk is.

7. Onder marge van dumping moet worden verstaan het overeenkomstig de voorgaande bepalingen vastgestelde prijsverschil.

Artikel 4

1.

- a) Tot het bestaan van schade (1) wordt slechts geconcludeerd indien de invoer ten aanzien waarvan dumping plaatsvindt onmiskenbaar de voornaamste oorzaak is van aanmerkelijke schade of van een dreiging van aanmerkelijke schade voor een gevestigde bedrijfstak van de Gemeenschap of van een aanzienlijke vertraging in de totstandbrenging van een bedrijfstak welke men op korte termijn in de Gemeenschap beoogt te vestigen. Om zulks te bepalen worden enerzijds de gevolgen van de metterdaad geconstateerde dumping en anderzijds alle andere factoren die in hun geheel gezien een ongunstige invloed op de produktie kunnen hebben, tegen elkaar afgewogen;
- b) een schadebepaling welke tot een dreiging van aanmerkelijke schade concludeert dient te berusten op feiten en niet alleen op beweringen, gissingen, of vage mogelijkheden. De wijziging van omstandigheden die een situatie zou veroorzaken waarin de dumping een aanmerkelijke schade zou toebrengen moet duidelijk worden voorzien en op zeer korte termijn te verwachten zijn.

2. De raming van de schade dient te berusten op een onderzoek van alle factoren die van invloed zijn op de situatie van bedoelde bedrijfstak, zoals : ontwikkeling en vooruitzichten ten aanzien van : het omzetcijfer, het marktaandeel, de winst, de prijzen (met inbegrip van de mate waarin de

.../....

-
- (1) In deze verordening moet het woord "schade", tenzij anders vermeld, worden geïnterpreteerd in de zin van een aanmerkelijke schade veroorzaakt aan een bedrijfstak van de Gemeenschap, een dreiging van aanmerkelijke schade voor een bedrijfstak van de Gemeenschap of een aanzienlijke vertraging bij de totstandbrenging van een zodanige bedrijfstak.

leveringsprijs van het ingeklaarde produkt lager of hoger is dan de meest representatieve vergelijkbare prijs van het soortgelijke produkt in de zin van artikel 5, bij normale handelstransacties binnen de Gemeenschap), de bij de uitvoer behaalde resultaten, de werkgelegenheid, de omvang van de invoer die met dumping plaatsvindt en de omvang van de andere invoer, de bezettingsgraad voor de capaciteit van de bedrijfstak in de Gemeenschap en de produktiviteit, alsmede beperkende handelspraktijken. Eén enkel of zelfs verscheidene van deze criteria vormen niet noodzakelijkerwijze een doorslaggevende grondslag voor de beoordeling.

3. Om vast te stellen of de invoer ten aanzien waarvan dumping plaatsvindt schade veroorzaakt, worden alle andere factoren die afzonderlijk of gecombineerd een ongunstige invloed op de bedrijfstak kunnen uitoefenen, onderzocht, zoals : de hoeveelheid van het betrokken produkt die zonder dumping wordt ingevoerd en de prijzen daarvan, de concurrentie tussen de producenten van de Gemeenschap zelf, de inkrimping van de vraag als gevolg van de vervanging door andere produkten of van wijzigingen in de smaak van de consumenten.

4. De uitwerking van de invoer ten aanzien waarvan dumping plaatsvindt zal ten opzichte van de produktie van de Gemeenschap van het soortgelijke produkt worden geraamd wanneer de beschikbare gegevens het mogelijk maken de produktie afzonderlijk te definiëren op basis van criteria als : de produktieprocédés, de prestaties van de producenten en de winsten. Wanneer de produktie van de Gemeenschap van het soortgelijke produkt niet op basis van deze criteria kan worden afgebakend, zal de uitwerking van de invoer ten aanzien waarvan dumping plaatsvindt worden geraamd door een onderzoek van de produktie van de kleinste groep (of van het gamma) van produkten waartoe het soortgelijke produkt behoort waarvoor de nodige inlichtingen wel kunnen worden verkregen.

5.

a) Voor de toepassing van deze verordening worden ~~onder de~~ uitdrukking "bedrijfstak van de Gemeenschap" verstaan alle producenten in de Gemeenschap van soortgelijke produkten of een aantal van deze producenten waarvan de gezamenlijke produktie het grootste deel van de totale communautaire produktie van deze produkten vormt; echter :

- wanneer producenten importeurs zijn van het produkt ten aanzien waarvan dumping wordt beweerd plaats te vinden, kan de uitdrukking "bedrijfstak" worden uitgelegd als betrekking hebbende op de rest van de producenten;
- onder uitzonderlijke omstandigheden kan de Gemeenschap, wat de betrokken bedrijfstak betreft, worden verdeeld in twee of meer concurrerende markten en kunnen de producenten binnen elke markt worden beschouwd een afzonderlijke bedrijfstak te vertegenwoordigen indien, wegens de vervoerkosten, alle producenten van een dergelijke markt hun gehele of vrijwel hun gehele produktie van het betrokken produkt op deze markt verkopen en indien op deze markt geen enkele of vrijwel geen enkele hoeveelheid van het betrokken produkt die elders in de Gemeenschap is vervaardigd wordt verkocht, of indien in regionaal verband speciale commercialisatievoorwaarden bestaan die voor de producenten van een dergelijke markt leiden tot een zelfde graad van afzondering van de rest van de bedrijfstak, onder voorbehoud echter dat slechts tot het bestaan van schade kan worden geconcludeerd indien deze de gehele of vrijwel de gehele produktie van dit produkt op de aldus afgebakende markt treft;

b) de bepalingen van lid 4 zijn van toepassing op dit lid.

.../...

Artikel 5

Voor de toepassing van deze verordening geldt de uitdrukking "soortgelijk produkt" voor een produkt dat gelijk, dat wil zeggen in alle opzichten gelijksoortig is aan het betrokken produkt, of bij het ontbreken van een dergelijk produkt, aan een ander produkt dat kenmerken vertoont die de kenmerken van het betrokken produkt nabijkomen.

Artikel 6

1. Een klacht kan worden ingediend namens de gehele bedrijfstak van de Gemeenschap die zich door dumping benadeeld of bedreigd acht.
2.
 - a) De klacht kan schriftelijk worden ingediend bij elke lid-staat waar de produktie in deze bedrijfstak daadwerkelijk plaatsvindt onverschillig in welke lid-staat de gesignaleerde dumpingpraktijken overigens gevolgen kunnen hebben;
 - b) wanneer bij de Commissie een klacht is ingediend, wordt deze onverwijld aan de betrokken lid-staat gezonden.

Artikel 7

De klacht moet de volgende gegevens bevatten :

- a) de omschrijving van het goed waarop volgens klager dumping wordt toegepast;
- b) de vermelding van het land van uitvoer;
- c) voor zover mogelijk, de vermelding van het land van oorsprong alsmede naam en adres van de fabrikant (voortbrenger) en de exporteur van het betreffende goed;
- d) bewijsmiddelen zowel betreffende de dumping als de daaruit voor de bedrijfstak die zich benadeeld of bedreigd acht voortvloeiende schade.

.../...

Artikel 8

1. Wanneer de klacht de in artikel 7 bedoelde gegevens bevat, stelt de lid-staat die deze heeft vastgesteld de Commissie hiervan onverwijld in kennis.
2. Hetzelfde geldt wanneer een lid-staat, zonder dat een klacht is ingediend, over gegevens beschikt op grond waarvan kan worden geconcludeerd dat zowel van dumping als van schade die hieruit voor een bedrijfstak van de Gemeenschap voortvloeit, sprake is.
3. Wanneer de betrokken lid-staat, op nationaal niveau, een onderzoek naar de feiten heeft ingesteld, worden de resultaten daarvan aan de Commissie medegedeeld.
4. De Commissie brengt bovenbedoelde inlichtingen onverwijld ten kennis van de andere lid-staten.

Artikel 9

Het onderzoek van de feiten op nationaal niveau wordt onmiddellijk beëindigd zodra een lid-staat ervan overtuigd is dat de bewijsmiddelen inzake hetzij dumping, hetzij schade onvoldoende zijn om voortzetting van de procedure te rechtvaardigen. De beëindiging van het onderzoek moet voorts onmiddellijk plaatsvinden wanneer de dumpingmarge de omvang van de werkelijke of potentiële dumpinginvoer dan wel de schade te verwaarlozen is.

Artikel 10

1. De Commissie begint na ontvangst van de mededelingen als bedoeld in artikel 8, lid 1 of 2, in samenwerking met de lid-staten, onmiddellijk en op Gemeenschapsniveau overeenkomstig de bepalingen van het onderhavige artikel, met het onderzoek van de feiten.

2. Wanneer uit de door de Commissie verzamelde gegevens blijkt dat beschermende maatregelen tegen dumping eventueel noodzakelijk kunnen zijn, stelt deze, terwijl het feitenonderzoek wordt voortgezet, de vertegenwoordigers van het uitvoerende land alsmede de kennelijk belanghebbende exporteurs en importeurs, officieel daarvan in kennis. Zij doet daarvan tegelijkertijd mededeling in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen. In deze kennisgeving worden het betrokken produkt alsmede het land van uitvoer of van oorsprong vermeld. Tevens wordt vermeld dat alle inlichtingen betreffende de zaak aan de Commissie kunnen worden medegedeeld. Tenslotte wordt de termijn vermeld binnen welke de belanghebbende partijen de wens te kennen kunnen geven door de Commissie overeenkomstig het bepaalde in lid 6 te worden gehoord.

3.

- a) De Commissie kan bij de uitvoering van de krachtens lid 1 aan haar opgedragen taken de nodige inlichtingen winnen bij de importeurs, exporteurs, handelaren, fabrikanten (voortbrengers) en bedrijfsverenigingen of -organen;
- b) wanneer de Commissie een verzoek om inlichtingen doet, zendt zij tegelijkertijd een afschrift van het verzoek aan de lid-staat, op het grondgebied waarvan de betrokkene zijn werkzaamheid uitoefent.

4. De Commissie stelt klager en de kennelijk belanghebbende importeurs en exporteurs alsmede de vertegenwoordigers van het uitvoerende land in de gelegenheid kennis te nemen van alle inlichtingen, die voor de behartiging van hun belangen van betekenis zijn voor zover zij althans niet vertrouwelijk zijn in de zin van artikel 11 en die de Commissie bij het anti-dumpingonderzoek gebruikt.

.../...

5.

- a) Ten einde nauwkeurig de dumpingmarge en de schade te kunnen vaststellen kan de Commissie de lid-staten verzoeken :
- haar inlichtingen te verstrekken;
 - de nodige verificaties en controles, met name bij de importeurs, handelaren of fabrikanten (voortbrengers) van de Gemeenschap, te verrichten;
 - in de niet-lid-staten van de EEG onderzoeken te verrichten op voorwaarde dat de betrokken ondernemingen hiermede instemmen en dat zij de vertegenwoordigers van de regering van het desbetreffende land daarvan officieel in kennis stellen, en mits deze hiertegen geen bezwaar heeft;
- b) de lid-staten nemen de nodige maatregelen om aan het verzoek van de Commissie te voldoen. Zij brengen de gevraagde inlichtingen te harer kennis evenals de resultaten van de verificaties, controles of onderzoeken;
- c) de Commissie stelt de andere lid-staten onverwijld in kennis van deze gegevens;
- d) ambtenaren van de Commissie kunnen, op haar verzoek dan wel op verzoek van de lid-staat die de betrokken verificaties, controles of onderzoeken verricht, de ambtenaren van de lid-staten bij de uitoefening van hun werkzaamheden bijstaan.

6.

- a) De Commissie kan de belanghebbende partijen horen. Wanneer deze binnen de termijn vastgesteld in de in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen gedane mededeling, schriftelijk hierom hebben gevraagd en aantonen dat zij rechtstreeks bij de resultaten van het onderzoek naar de feiten belang kunnen hebben, moeten zij worden gehoord. In dit geval stelt de Commissie hen in de gelegenheid hun standpunt schriftelijk binnen de door haar vast te stellen

.../...

termijn kenbaar te maken. Voorts stelt zij de rechtstreeks betrokken partijen die hierom schriftelijk hebben gevraagd, in de gelegenheid hun standpunt mondeling toe te lichten, indien deze hebben aangetoond hierbij aanwijsbare belangen te hebben;

- b) tenslotte stelt de Commissie alle rechtstreeks belanghebbende partijen desgevraagd in de gelegenheid de partijen met strijdige belangen te ontmoeten ten einde hen in staat te stellen hun tegengestelde standpunten uiteen te zetten en beweringen te weerleggen. Zij houdt er daarbij rekening mee dat het vertrouwelijke karakter van de inlichtingen bewaard moet worden alsmede dat de partijen een ontmoeting op prijs stellen. Geen enkele partij is verplicht een ontmoeting bij te wonen en de afwezigheid van een partij mag haar zaak niet schaden.

7.

- a) De bepalingen van dit artikel verhinderen noch de Raad noch de Commissie positieve of negatieve voorlopige besluiten te nemen dan wel spoedig te besluiten voorlopige maatregelen toe te passen;
- b) indien een belanghebbende partij niet de vereiste inlichtingen verstrekt of de regering van een niet lid-staat van de Gemeenschap er bezwaar tegen maakt dat op zijn grondgebied een onderzoek in de zin van lid 5, sub a wordt ingesteld, kunnen aan de hand van het beschikbare feitenmateriaal positieve of negatieve eindconclusies worden getrokken.

Artikel 11

- 1. De ingevolge deze verordening verzamelde gegevens kunnen slechts worden gebruikt voor het doel waarvoor zij gevraagd zijn.

.../...

2. De Raad, de Commissie en de lid-staten alsmede hun ambtenaren en andere functionarissen mogen, behoudens uitdrukkelijke toestemming van de partij die deze verstrekt heeft, geen inlichtingen die zij ingevolge deze verordening hebben ingewonnen, welke naar hun aard vertrouwelijk zijn, dan wel inlichtingen die door een bij het anti-dumpingonderzoek betrokken partij vertrouwelijk zijn verstrekt, openbaar maken.

3. Wanneer evenwel blijkt dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling niet gegrond is en degene die inlichtingen heeft verstrekt deze niet openbaar wil maken, noch machtiging wil verlenen om deze in algemene bewoordingen of in de vorm van een samenvatting bekend te maken, mogen de desbetreffende gegevens niet in beschouwing worden genomen, behalve indien op overtuigende wijze, uit goede bron, kan worden aangetoond dat de gegevens juist zijn.

4. De bepalingen van de leden 1 tot en met 3 verzetten zich niet tegen openbaarmaking van de algemene inlichtingen krachtens artikel 10, lid 2 en op grond van de motivering der ingevolge deze verordening genomen maatregelen. Bij deze openbaarmaking moet rekening worden gehouden met de rechtmatige belangen van de bij niet bekendmaking van hun zakengeheimen belanghebbende partijen.

Artikel 12

1. Op elk tijdstip kunnen consultaties plaatsvinden. Hiermede wordt hetzij op verzoek van een lid-staat, hetzij op initiatief van de Commissie onmiddellijk aangevangen.

2. De consultaties vinden plaats in het kader van een raadgevend comité, hierna het "Comité" genoemd, dat bestaat uit vertegenwoordigers van elke lid-staat en wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

3. Het Comité komt bijeen op uitnodiging van de voorzitter. Deze verstrekt de lid-staten zo spoedig mogelijk de nodige gegevens.

Artikel 13

De consultaties hebben inzonderheid betrekking op :

- a) het bestaan van de dumpingmarge;
- b) het bestaan en de omvang van de schade;
- c) de maatregelen welke op grond van de situatie in het algemeen genomen moeten worden om de gevolgen van de dumping te ondervangen, alsmede de desbetreffende uitvoeringsmaatregelen.

Artikel 14

1. Wanneer na afloop van de consultaties in het kader van het Comité, blijkt dat geen beschermende maatregelen noodzakelijk zijn, brengt de Commissie aan de Raad onverwijld verslag uit over de resultaten van de consultaties en dient zij bij de Raad een voorstel in tot beëindiging van de procedure. Wanneer de Raad het voorstel van de Commissie goedkeurt, wordt de procedure beëindigd en doet de Commissie hiervan onverwijld mededeling in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen, indien een mededeling krachtens artikel 10, lid 2 heeft plaatsgehad. Hetzelfde geldt wanneer de Raad binnen één maand geen besluit heeft genomen of wanneer zij de Commissie niet heeft verzocht het onderzoek naar de feiten voort te zetten.

2.

- a) De bepalingen van het voorgaande lid zijn ook van toepassing, wanneer de exporteurs zich er vrijwillig toe verplichten hun prijzen zodanig te herzien dat de dumpingmarge wordt opgeheven dan wel uitvoer van de betrokken goederen naar de Gemeenschap te staken, op voorwaarde dat de Commissie, na de in het Comité naar voren gebrachte standpunten te hebben gehoord, deze oplossing aanvaardbaar acht;

.../...

- b) wanneer de betrokken exporteurs tijdens het onderzoek van de feiten zich ertoe verplichten hun prijzen te herzien dan wel uitvoer van de betrokken goederen te staken en wanneer de Commissie, na de in het Comité naar voren gebrachte standpunten te hebben gehoord, hiermede instemt, wordt het onderzoek aangaande de schade toch voltooid, wanneer de exporteurs hierom vragen of wanneer de Commissie, na tevens van de in het Comité naar voren gebrachte standpunten te hebben kennisgenomen, hier toe besluit. Indien wordt geconcludeerd dat niet van schade sprake is, vervalt automatisch de door de exporteurs aangegane verplichting, tenzij de exporteurs zich hieraan willen houden;
- c) de exporteurs kunnen tijdens het onderzoek van de feiten van dergelijke verplichtingen afzien of weigeren deze aan te gaan wanneer de Commissie hen hierom verzoekt, zonder dat dit hun schade kan berokkenen. De Commissie is echter vrij vast te stellen dat gevaar voor schade waarschijnlijker wordt wanneer de invoer waarop de dumping betrekking heeft wordt voortgezet.

Artikel 15

1.

- a) Wanneer uit het voorlopig onderzoek van de feiten blijkt dat dumping wordt toegepast en voldoende bewijsmiddelen voorhanden zijn op grond waarvan kan worden geconcludeerd dat van schade sprake is en de belangen van de Gemeenschap onmiddellijk maatregelen vergen, stelt de Commissie op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief een voorlopig anti-dumpingrecht in;

.../...

- b) de Commissie neemt deze maatregel na van de in het Comité naar voren gebrachte standpunten kennis te hebben genomen of, in zeer dringende gevallen, na de lid-staten te hebben ingelicht. In het laatste geval vinden in het Comité consultaties plaats uiterlijk tien dagen na het besluit van de Commissie;
 - c) wanneer een lid-staat de Commissie verzoekt onmiddellijk maatregelen te nemen, besluit de Commissie binnen ten hoogste vijf werkdagen, te rekenen vanaf de ontvangst van het verzoek, of er aanleiding is een voorlopig anti-dumpingsrecht in te voeren. Wanneer de Commissie aan een dergelijk verzoek van een lid-staat geen gevolg geeft, brengt zij zulks onverwijld ter kennis van de Raad. Deze kan een andersluidend besluit nemen. Het besluit van de Commissie geen voorlopig recht in te voeren sluit niet uit dat een dergelijk recht op een later tijdstip, hetzij op verzoek van een lid-staat indien zich nieuwe elementen voordoen, hetzij op initiatief van de Commissie wordt ingevoerd.
- 2.
- a) Onverminderd het bepaalde in de artikelen 16 en 18, blijven de voorlopige maatregelen van toepassing tot het van kracht worden van een door de Raad ingevolge artikel 17 genomen besluit, en wel voor een periode van ten hoogste drie maanden;
 - b) na het verstrijken van de geldigheidsduur van deze maatregelen worden de geïnde bedragen gerestitueerd, voor zover de Raad deze niet ingevolge artikel 17 definitief verbeurd verklaard heeft. Wanneer deze maatregelen krachtens artikel 16, 18 of 19 vervallen of met terugwerkende kracht worden beperkt, worden de ten onrechte geïnde bedragen onmiddellijk terugbetaald.

Artikel 16

1. De Commissie deelt de voorlopige maatregelen aan de Raad mede binnen een termijn van vijftien dagen te rekenen vanaf de datum van haar besluit. De Raad kan deze maatregelen voor een termijn van ten hoogste drie maanden te rekenen vanaf het tijdstip van hun inwerkingtreding handhaven of een andersluidend besluit nemen.

2. Uiterlijk een maand voor het verstrijken van de in artikel 15, lid 2, sub a), bedoelde termijn van drie maanden doet de Commissie onverminderd het bepaalde in artikel 18 een voorstel aan de Raad strekkende, hetzij tot een communautair optreden in de zin van artikel 17, hetzij, indien de exporteurs en importeurs erom verzoeken en het onderzoek van de feiten nog niet kon worden afgesloten, tot verlenging van de voorlopige maatregelen voor ten hoogste drie maanden.

Artikel 17

1. Als uit de definitieve vaststelling van de feiten blijkt dat er dumping bestaat en dat deze belangrijke schade berokkent of dreigt te berokkenen aan een gevestigde bedrijfstak van de Gemeenschap of de totstandbrenging van een bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijk vertraagt, en als de belangen van de Gemeenschap een communautair optreden noodzakelijk maken, doet de Commissie na kennisneming van de in het Comité uitgebrachte adviezen een voorstel aan de Raad.

2.

- a) Als het bepaalde in artikel 15 is toegepast bepaalt de Raad tegelijk met zijn standpunt ten aanzien van bedoeld voorstel van de Commissie in hoeverre de geheven bedragen definitief verbeurd zijn;
- b) definitieve verbeurdverklaring van de geheven bedragen is niet mogelijk als uit de definitieve vaststelling van de feiten niet blijkt dat belangrijke schade is toegebracht (en niet eenvoudig dat belangrijke schade of aanmerkelijke vertraging in de totstandbrenging van een bedrijfstak dreigt te worden veroorzaakt) of dat belangrijke schade zou zijn berokkend als er geen voorlopige maatregelen zouden zijn toegepast.

Artikel 18

1.

- a) Gedurende het tijdvak van toepassing van de in de artikelen 15, 16 en 17 bedoelde maatregelen wordt in het kader van het Comité ^{en} verzoek van een lid-staat of op initiatief van de Commissie tot consultaties overgegaan ten einde :
 - de gevolgen van deze maatregelen te onderzoeken;
 - na te gaan of de voorwaarden voor de toepassing van deze maatregelen aanwezig zijn;
- b) te dien einde kunnen de leveranciers of importeurs van het betrokken produkt bij de lid-staten of de Commissie een met inlichtingen gestaafd verzoek indienen.

.../...

2. Als de Commissie na kennisneming van de in het Comité uitgebrachte adviezen constateert dat intrekking, wijziging of nietigverklaring van deze maatregelen geboden is :

- a) gaat zij, voor zover de Raad geen maatregel krachtens artikel 16 of 17 heeft genomen, onverwijld zelf over tot wijziging, intrekking of nietigverklaring van de maatregelen die krachtens artikel 15 van toepassing zijn en stelt zij de Raad onmiddellijk hiervan in kennis; deze kan een andersluidend besluit nemen;
- b) stelt zij in de andere gevallen de Raad voor, de op grond van artikel 16 of 17 van kracht zijnde maatregelen te wijzigen of in te trekken.

Artikel 19

1. Zowel de voorlopige als de definitieve anti-dumpingrechten worden door middel van verordeningen ingesteld.

2.

- a) Onverminderd het bepaalde in artikel 17, lid 2 kunnen deze rechten niet met terugwerkende kracht worden vastgesteld of verhoogd;

.../...

- b) zij zijn van toepassing op alle in het besluit van de Raad of de Commissie bedoelde produkten welke na de inwerkingtreding van dit besluit in het vrije verkeer van de Gemeenschap worden gebracht. Bepalend in dit verband is de datum waarop de douane de verklaring aanvaardt waarbij de aangever het voornemen te kennen geeft de betrokken produkten in het vrije verkeer te willen brengen;
 - c) wanneer de produkten in de Gemeenschap worden ingevoerd uit verscheidene landen gelden de bovenbedoelde maatregelen zonder onderscheid voor alle invoeren van produkten ten aanzien waarvan is geconcludeerd dat zij het voorwerp van dumping uitmaken en schade berokkenen.
- 3.
- a) De hoogte van een definitief of voorlopig anti-dumpingrecht mag niet groter zijn dan de waargenomen dumpingmarge of, bij instelling van een voorlopig recht, dan de voorlopig vastgestelde dumpingmarge;
 - b) wanneer een importeur kan aantonen dat de produkten welke hij in de Gemeenschap heeft binnengebracht niet het voorwerp van dumping uitmaken of dat de toegepaste dumpingmarge kleiner is dan die welke ten grondslag ligt aan het besluit van de Raad of van de Commissie, worden de voorlopig of definitief op deze produkten geheven anti-dumpingrechten hem geheel of gedeeltelijk terugbetaald;
 - c) te dien einde kan de importeur vóór het verstrijken van een termijn van 3 maanden nadat de betrokken produkten in het vrije verkeer zijn gebracht een verzoek indienen bij de lid-staat op wiens grondgebied hij zijn activiteit uitoefent. De lid-staat zendt het verzoek vergezeld van een advies over de gegrondheid ervan zo spoedig mogelijk aan de Commissie. De Commissie brengt de andere lid-staten onverwijld op de hoogte en besluit, na kennisneming van de in het Comité uitgebrachte adviezen of en in hoeverre de lid-staat gevolg kan geven aan het verzoek..

4. Wanneer het bepaalde in artikel 4, lid 5, sub a), tweede streepje, is toegepast, stelt de Commissie na kennisneming van de in het Comité uitgebrachte adviezen de exporteurs in de gelegenheid de dumping op de betrokken concurrerende markt stop te zetten, alvorens definitief een anti-dumpingrecht wordt ingesteld. Wanneer in dergelijke gevallen spoedig een bevredigende toezegging in die zin wordt gedaan, wordt het anti-dumpingrecht niet opgelegd. Wanneer daarentegen geen toezegging wordt gedaan of wanneer de gedane toezegging niet wordt nagekomen, kan het recht voor de gehele Gemeenschap worden opgelegd.

5. In de gevallen waarin artikel 10, lid 2, is toegepast, stelt de Commissie de vertegenwoordigers van het uitvoerende land en de rechtstreeks betrokken partijen in kennis van de besluiten betreffende het niet-opleggen van een anti-dumpingrecht, met opgave van de redenen voor deze besluiten en van de toegepaste criteria, en maakt zij deze besluiten behoudens speciale redenen openbaar.

Artikel 20

1. De produkten waarop de in de voorafgaande artikelen bedoelde maatregelen betrekking hebben worden aangeduid volgens :

.../...

- a) hun omschrijving volgens het tarief,
- b) hun handelsbenaming,
- c) hun land van uitvoer of van oorsprong en
- d) de naam en het adres van de betrokken producent en exporteur.

2. Indien het om verscheidene leveranciers uit hetzelfde land gaat en het uit praktische overwegingen niet mogelijk is ze allen te noemen, kunnen de produkten worden aangeduid volgens de specificaties bedoeld sub a - c van het voorafgaande lid. Indien het om verscheidene leveranciers uit verschillende landen gaat kunnen de produkten behalve volgens de sub a en b bedoelde specificaties worden aangeduid door vermelding van alle betrokken leveranciers of, indien dit in de praktijk niet mogelijk is, alle betrokken landen van uitvoer.

3. Als er bij de instelling van een definitief of voorlopig anti-dumpingrecht geen bijzondere bepalingen zijn vastgesteld, zijn de regels betreffende de gemeenschappelijke definitie van het begrip oorsprong alsmede de desbetreffende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van toepassing.

Artikel 21

Zowel de definitief als de voorlopig ingestelde anti-dumpingrechten worden onafhankelijk van de douanerechten, belastingen en andere bij invoer normaal verschuldigde heffingen geheven in de vorm en volgens het tarief en de andere elementen die bij de instelling van deze rechten zijn vastgesteld.

PREMIES, SUBSIDIES EN COMPENSERENDE RECHTEN

Artikel 22

Kunnen worden onderworpen aan een compenserend recht, goederen waarvoor in het land van oorsprong of van uitvoer een premie of subsidie wordt toegekend, wanneer de invoer van deze goederen belangrijke schade berokkent of dreigt te berokkenen aan een in de Gemeenschap bestaande bedrijfstak of aldaar de oprichting van een bepaalde bedrijfstak aanmerkelijk vertraagt.

Artikel 23

Een premie of subsidie wordt aangemerkt als te zijn toegekend, indien deze in het land van uitvoer of van oorsprong al dan niet rechtstreeks uit welken hoofde dan ook en ongeacht de aard of de wijze van toekenning, verleend is ~~ter zake~~ van de voortbrenging, de vervaardiging, de uitvoer of het vervoer van een goed. De bepalingen van artikel 3, lid 5 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 24

De hoogte van het definitieve of voorlopige compenserende recht mag het geschatte bedrag of, wanneer het een voorlopig recht betreft, het voorlopig geschatte bedrag van de premie of subsidie niet te boven gaan.

.../...

Artikel 25

Op geen enkel goed zullen ter bestrijding van een ~~zelfde~~ situatie voortvloeiende uit de toepassing van dumping of toekenning van premies of subsidies, zowel anti-dumping als compenserende rechten worden geheven.

Artikel 26

De bepalingen van de artikelen 6 tot en met 26 zijn mutatis mutandis van toepassing op deze titel.

.../...

TITEL III

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 27

Tijdens de overgangsperiode gelden de volgende voorschriften :

1. Wanneer de belangen van een bedrijfstak in de Gemeenschap op het spel staan of wanneer het een landbouwprodukt betreft vallende onder een gemeenschappelijke marktordening zijn titel I en II van toepassing.

2. In alle andere gevallen kan iedere lid-staat de voor de bescherming van een nationale bedrijfstak noodzakelijk geachte maatregelen treffen. De bepalingen van artikel 1, lid 1 en 2, van de artikelen 2 tot en met 5 en van de artikelen 22 en 23 zijn van overeenkomstige toepassing.

Ook kan de volgende procedure worden gevolgd :

3. Namens iedere nationale bedrijfstak die zich door het toepassen van dumping benadeeld of bedreigd acht kan een klacht worden ingediend. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 6, lid 2, eerste zin, en van artikel 7 van toepassing.

4. Wanneer de klacht de volgens artikel 7 vereiste gegevens bevat of wanneer, bij ontbreken van een klacht de lid-staat beschikt over bewijsmiddelen welke het mogelijk maken te concluderen, zowel tot de aanwezigheid van dumping als tot hieruit voor een nationale bedrijfstak voortvloeiende schade, gaat deze lid-staat over tot een onderzoek op nationaal niveau. De voorschriften van de leden 2, 4, 6 en 7 van artikel 10, evenals artikel 11 zijn van overeenkomstige toepassing.

5.

- a) De beëindiging van het onderzoek van defecten op nationaal niveau vindt plaats overeenkomstig het bepaalde in artikel 9 en wordt openbaar gemaakt als krachtens lid 4 een mededeling werd gepubliceerd;
- b) de bepalingen van bovengenoemde artikelen zijn mits dit door de lid-staat aanvaardbaar wordt geacht, eveneens van toepassing wanneer de exporteurs zich vrijwillig verplichten hun prijzen zodanig te herzien dat de dumping-marge wordt opgeheven of de uitvoer van het betrokken produkt naar de lid-staten te staken;
- c) indien de betrokken exporteurs zich tijdens het onderzoek van de feiten verplichten tot herziening van hun prijzen of tot staking van de uitvoer van het betrokken produkt en deze overeenkomst door de lid-staat wordt aanvaard, wordt het onderzoek inzake schade niettemin voltooid als de exporteurs dit verzoeken of de lid-staat hiertoe besluit. Wanneer dit leidt tot de conclusie dat er geen sprake is van schade, vervalt tenzij zij de geldigheid ervan bevestigen, de door de exporteurs aangegane overeenkomst automatisch. De bepalingen van artikel 14, lid 2, alinea c) zijn van overeenkomstige toepassing.

6.

- a) Wanneer uit een eerste onderzoek blijkt dat dumping aanwezig is, wanneer voldoende bewijsmiddelen duiden op het berokkenen van schade en de nationale belangen onmiddellijk maatregelen vereisen, mag de lid-staat een voorlopig anti-dumpingrecht vaststellen;

.../...

- b) onverminderd het bepaalde in lid 12 blijven de voorlopige rechten, ingesteld op grond van dit lid van toepassing tot de inwerkingtreding van een besluit krachtens lid 7 en zulks ten hoogste voor een periode van 3 of, als de lid-staat hiertoe besluit, op verzoek van exporteurs en importeurs, van 6 maanden;
- c) na verstrijking van de geldigheidsduur van de voorlopige rechten worden de geheven bedragen teruggegeven voor zover de lid-staat niet, krachtens het volgende lid, heeft besloten tot definitieve verbeurdverklaring ervan. Wanneer deze rechten met terugwerkende kracht worden tenietgedaan of verlaagd, worden de ten onrechte geheven bedragen onmiddellijk terugbetaald.

7.

- a) Wanneer uit de definitieve vaststelling van de feiten blijkt dat dumping aanwezig is en belangrijke schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan een nationale bedrijfstak of de oprichting hiervan aanmerkelijk wordt vertraagd en wanneer de nationale belangen beschermende maatregelen noodzakelijk maken, mag de lid-staat een anti-dumpingrecht instellen;
- b) indien lid 6 werd toegepast geeft de lid-staat, gelijktijdig met de instelling van de rechten bedoeld in voorafgaande alinea, aan in welke mate de geheven bedragen definitief geïnd zijn. Het bepaalde in artikel 17, lid 2 alinea b) is van overeenkomstige toepassing.

8.

- a) De lid-staat stelt de vertegenwoordigers van het uitvoerende land en de rechtstreeks belanghebbenden, met opgaaf van redenen en van de toegepaste criteria, op de hoogte van de krachtens lid 6 en 7 genomen maatregelen; behoudens bijzondere redenen worden deze maatregelen openbaar gemaakt.

- b) onverminderd het bepaalde in lid 7, alinea b, is vaststelling, noch verscherping van deze maatregelen met terugwerkende kracht, toegestaan;
- c) de bepalingen van artikel 19, lid 2, alinea b en c, 3, alinea a en b, 4 en 5 evenals die van de artikelen 20 en 21 zijn van overeenkomstige toepassing.

9. Wanneer op het nationale vlak een beschermende maatregel wordt overwogen, stelt de lid-staat voor de invoering hiervan de Commissie daarvan op de hoogte door deze in te lichten over de resultaten van het op nationaal niveau uitgevoerde onderzoek van de feiten. De Commissie stelt de andere lid-staten onverwijld in kennis van deze inlichtingen.

10. Voorafgaande consultaties kunnen op verzoek van een lid-staat of op initiatief van de Commissie onmiddellijk worden begonnen. Indien een lid-staat genoodzaakt is onmiddellijk maatregelen te treffen op nationaal niveau, kan het overleg a posteriori plaatsvinden. Artikel 12, lid 2 en 3 is van overeenkomstige toepassing.

11. De consultaties hebben met name ten doel :

- a) het de andere lid-staten en de Commissie mogelijk te maken hun mening te geven over de in artikel 13 bedoelde punten;
- b) erover te waken dat de maatregelen op nationaal niveau een zo gering mogelijke verstoring van de werking van de Gemeenschappelijke Markt tot gevolg hebben;
- c) het de andere lid-staten mogelijk te maken overeenkomstige maatregelen te treffen en de Commissie in staat te stellen, wanneer de belangen van een bedrijfstak in de Gemeenschap op het spel staan, de in titel I en II vastgestelde procedure te beginnen.

12. Tijdens de toepassingsperiode van de op nationaal niveau getroffen maatregelen krachtens dit artikel, vinden in het Comité consultaties plaats in de zin van artikel 18, lid 1.

13. Voor bescherming tegen premies of subsidies kunnen de bepalingen van de artikelen 24 en 25 worden toegepast, evenals mutatis mutandis die genoemd in de leden 3 tot en met 12 van dit artikel.

Artikel 28

De lid-staten nemen uiterlijk 1 juli 1968 alle nodige maatregelen om toepassing van deze verordening te waarborgen. Zij brengen de Commissie hiervan onmiddellijk op de hoogte. Deze stelt de andere lid-staten onverwijld in kennis van deze inlichtingen.

Artikel 29

Deze verordening is toepasselijk met ingang van 1 juli 1968, met uitzondering van artikel 28, dat van toepassing is vanaf de inwerkingtreding van deze verordening.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lid-staten.

Brussel

de

Voor de Raad

De voorzitter
